

# מפתח לענייני הקהל בתורת הרבי



## תשורה

למשתתפי כינוס "צאתכם לשלום" להאורחים שיחיו  
"ויעקב הלך לדרכו" - שנת הקהל

שנת חמשת אלפים שבע מאות שישים ותשע לבריאה  
הי' תהא שנת סגולות טובות - שנת הקהל  
ק"ו שנה להולדת הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד



## פתח דבר

חיבה גדולה ומיוחדת מייחס כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לעריכת "תוכן ומפתח" לספרי דא"ח של רבותינו נשיאנו.

מעבר לעשרות מכתבים ומענות קודש אותם שלח כ"ק אדמו"ר שליט"א כאות "תשואות חן" או כדחף לעריכת תוכן ומפתח, בא הדבר לידי ביטוי, בראש ובראשונה, בכך שכ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו – כ"מעשה רב" – עסק רבות בעריכת תוכן ומפתח לספרי רבותינו נשיאנו.

ביאור עניינה ומהותה של שנת "הקהל" והמשכיותה גם בזמן הזה, מתפרסם במאות מקומות שונים בשיחותיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א אשר עורר "שטורעם" גדול סביב עניין זה והשלכותיו הישירות למעשה בפועל בחיי היום של כל יהודי.

בעמדנו בפתיחתה של שנה מיוחדת זו, כשאנ"ש והתמימים בעולם כולו חפצים לדעת וללמוד את השיחות הק' של שנת "הקהל" "למען ידעו את המעשה אשר יעשון", הננו מוציאים לאור תוכן ומפתח מראי-מקומות לענייני "הקהל" בתורתו של משיח, ע"מ להקל על הלומד בחיפוש השיחות.

עריכת תוכן ומפתח זה בענייני "הקהל", מקבל משנה תוקף לאור הוראתו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א בשיחת שמח"ת ה'תשמ"ח, להקהיל ולקבץ את כל ענייני "הקהל".

•

לאחר שקובץ ההכנה לנסיעה לרבי "הקהל את העם" ראה אור, התקבלו פניות רבות להוציא לאור שוב את ה"תוכן ומפתח לענייני הקהל" שהופיע כנספח, ולהשלים בו את החסר באופן אשר יקיף את כל תורתו של מלכנו בנושא כה מרכזי עליו עורר והדגיש כה רבות.

אשר על-כן מצאנו לנכון לנצל את הזדמנות ההתכנסות למעמד "צאתכם לשלום" להמוני האורחים השבים אל מקומם הם, ולחלק כ"תשורה" את ה"תוכן ומפתח" המושלם.

במהדורה זו תוקנו ונוספו מקורות רבים בחלקים "שיחות קודש" ו"התועודויות" שהופיעו בקודם, ונוספו חלקים נוספים בתורתו של משיח: "ליקוטי שיחות", "ספר השיחות", "תוכן קצר", "ספר המאמרים", "אגרות קודש", "אגרות מלך", "מקדש מלך", "היום יום", ו"מאוצר המלך".

**כללי עריכה:** (1) מספרי העמודים מצויינים בתחילת כל קטע ומספרי הסעיפים בסופם. (2) כשהשיחה הופיעה לאחר אמירתה כחלק מ'ליקוט' שבועי, מצויין בסיום הקטע, מקומה בכרכי ה"ליקוטי שיחות". (3) במקומות בהם מוזכר עניין "הקהל" בקיצור ובדרך-אגב, צויינו רק מספרי העמודים ככללי המפתחות. (4) הציונים ל"שיחות קודש" הם מההוצאה הישנה מתשמ"ו ואילך, והציונים ל"ספר המאמרים" מופיעים בהוצאה החדשה שי"ל ע"י "ועד הנחות התמימים" בשנת ה'תשס"ב.

עריכת המפתח ל"ליקוטי שיחות", "ספר השיחות", "תוכן קצר", "ספר המאמרים", "אגרות קודש", "אגרות מלך" נעשתה ע"י מערכת הספרים עצמם ועל אחריותם בלבד, ועריכת התוכן ומפתח ל"שיחות קודש", "התועודיות", "מקדש מלך", "היום יום" ו"מאוצר המלך" נעשתה על-ידי כמה מתלמידי התמימים ועל אחריותם בלבד.

בעריכת הקונטרס נעזרנו רבות בקונטרס "המלך הי' קורא - מפתח לענייני הקהל בדברי הרבי" שי"ל בשנת הקהל הקודמת, ותודתנו נתונה לעורך הרה"ת ר' מנחם מענדל שי' ביטון.

•

בציפיה ובביטחון גמור אשר תיכף ומי"ד ממ"ש נחזה ונראה בהתגלות הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א "מלך ביפו" לעיני כל חי, ונזכה לשמוע תורה חדשה מפיו בגאולה האמיתית והשלימה "קהל גדול ישובו הנה".

**יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד**

**אש"ל - הכנסת אורחים**

המחלקה הרוחנית

**ימות המשיח,** כ"ד תשרי ה'תשס"ט, שנת הקהל  
מאה ושש שנה להוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א  
וח"ן שנה לנשיאותו-מלכותו  
ברוקלין, נ.י.

\* ראוי לציין שהרה"ג הרה"ח המקובל כו' ר' לוי"צ שניאורסאהן ז"ל, כתב לבנו כ"ק אדמו"ר שליט"א שתי אגרות שבהם יש ביאור נפלא בהעניין דשנת הקהל ע"ד הנגלה והחסידות, אליהם ציין כ"ק אד"ש במכתבים הכלליים דשנות הקהל. אחת מהן הופנתה לכ"ק אד"ש כמענה לשאלתו על כמה עניינים, ביניהם, ע"ד העניין ד"הקהל". אגרות אלו מתאריך ט"ז כסלו ומי"ט טבת ה'תרצ"ב ונדפסו ב"לקוטי לוי יצחק" בעמ' רלט וברנח ואילך.

## שיחות קודש

### ❧ תשי"ב ❧

שמחת בית השואבה:

יט. מה"ת יש רק פעם אחת שגם נשים חייבות לבוא לביהמ"ק – במצות "הקהל" (ד)

### ❧ תשי"ג - שנת הקהל ❧

ג' דחול המועד סוכות:

32. ע"ד הענין ד"הקהל" - די"א שאפשר לקיימו בלילה, ואם לא קיימוהו ביום א' דחזה"מ אפשר לקיימו בימים הבאים (א)

החילוק בין מצות "הקהל" לשאר המצות - שבמצות "הקהל" החיוב הוא להביא גם את ה"טף", אפילו אלו שלא הגיעו לחינוך; והטעם לזה - כיון שהענין ד"הקהל" נוגע במקום שלמע' מהגבלות (ב-ג)

הטעם לקיום מצות "הקהל" במוצאי שנת השמיטה דווקא - כי בשנת השמיטה (שבה נראית בגלוי ברכת הקב"ה) מתעוררים בנ"י בהרגשת בעלות הקב"ה בעולם, ויש להמשיכה גם על השנים הבאות; ולכן זמנה הוא בחג הסוכות דווקא, כיון שאז שייכים יותר לעניני עוה"ז ("ראשון לחשבון עונות") [הוגה ונדפס ג"כ בלקו"ש חכ"ד עמ' 197] (ד-ה)

עפ"ז מובנת מעלת חשיבותה של מצות "הקהל" - ולכן קריאתה היא ע"י

המלך דווקא, ומחוייבים בה גם טף (ו)

ההוראה מהאמור: "הקהל" זהו ענין נצחי ויש להמשיך אותו ברחוב ובענינים הגשמיים, ע"י פעולה על הזולת בהוספת יראת שמים מבלי להתחשב במעמדו ומצבו הוא (ז)

### ❧ תשח"י ❧

ש"פ נצבים, כ"ח אלול:

שמא. השייכות דמצות "הקהל" (שקורין בפ' וילך) לשנת השמיטה: ע"י "הקהל" את כל ישראל יחד נעשית השמטת כל החובות דישראל (י)

### ❧ תשי"ב - שנת "הקהל" ❧

יום ב' דר"ה:

3. הטעם שתוקעין ביו"ט ב' של ר"ה כשיום א' חל בשבת - מצד מעלת ההמשכה שע"י העבודה שמצד המטה; וזוהי מעלת שנה זו - שנת "הקהל" שלאחרי שנת השמיטה ("שבת לה") (ב-ה)

שמחת בית השואבה:

51. מצות "הקהל": חיוב על כאו"א להתעורר "למען ישמעו ולמען ילמדו גו"; ענינים מיוחדים במצות "הקהל": חיובה גם על הנשים והטף שהבאתם היא ע"מ לקבל שכר ("ליתן שכר למביאיהן"); הקריאה בלה"ק אף אם אין מבינים; אף שהמצוה היא על המלך חיובה על כאו"א; ההוראה ברוחניות - מזמן לזמן מוטל על כאו"א מישאל להתעורר "למען ישמעו ולמען ילמדו גו", ולפעול גם על אחרים

בזה (כד-כה)

את כל החלקים בתורה – פרד"ס, ולאחדם עד לאחד ממש, וע"י כך לפעול את האחדות הפשוטה, שיהי' ונגלה כבוד הוי' וגו', ועי"ז לקרב ולגלות הגאולה [הוגה ונדפס ג"כ בהוספות ללקו"ש ח"ט עמ' 380].

יום ב' דחג הסוכות:

48. חג הסוכות – "חג האסיף" (שבא לאחר העבודה דיוה"כ) קשור עם "שנת הקהל" – שכל היהודים התאספו לביהמ"ק. כך גם בזה"ז צ"ל "נוזכרים ונעשים", ועי"ז פועלים שיהי' כל ההמשכות של "הקהל", המשכות שהם בלי הגבלות של זמן ומקום, ע"ד "כל העוסק בתורת עולה וכו'", שמגיעים גם למקומות רחוקים, ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט "במקום שרצונו של אדם שם הוא נמצא", וזה מביא ה"הקהל" בגשמיות עם משיח צדקנו (א-ב)

שבת חוהמ"ס:

55. הזמן הפנוי ללימוד התורה דשנת השמיטה הוא הכנה לשנת "הקהל" (קבלת התורה מפי המלך) (א)

ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון (ב):

86. בעלי' לרגל מחוייבים "אנשים ונשים" ולא גרים, משא"כ ב"הקהל" כאו"א מחוייב; הבאת הטף לביהמ"ק ושכרו נעלה יותר אפי' מ"לשמוע תורה מפי הגבורה", מאחר שע"י מעמידים ילדים שילמדו ב"יראת שמים" "כל הימים" (ד)

ביאור דברי התוספתא גבי מעמד הקהל כהן שאיננו תוקע במעמד "הקהל"

## תשבי"ו

כ"ב אלול – לנשי ובנות חב"ד:

601. "שנת הקהל" מיוחדת לקבלת ברכות מהקב"ה; ללמוד מהענין של "הקהל" (אפי' בזמן הגלות, מאחר שיש עדיין ביהמ"ק רוחני) באיזה אופן לחיות חיים של תומ"צ, ובפרט לנשים שיש להן זכות לעבוד במוסד שמחנכים את ה"טף".

## תשבי"ז – שנת הקהל

ח"א –

ברכת ער"ה:

1. היות שהשנה היא שנת "הקהל", שיעזור הקב"ה שנתאסף "אנשים נשים וטף" מכל קצוי תבל, כולל אלו שהם במיצר ושבי', ונלך לארצנו וכו' בביאת משיח צדקנו.

ו' תשרי:

25. שנת "הקהל", חידושה היא ששייכת גם לטף שאינם שייכים לדיבור, משום שכבר יש להם מציאות של נשמה וגוף יהודי (ב)

ברכת ערב יוהכ"פ:

45. שיקיים הקב"ה "הקהל" בשנת "הקהל" זו, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו [הוגה ונדפס ג"כ בהוספות ללקו"ש ח"ט עמ' 380].

ברכת התמימים:

45. "הקהל" בלימוד התורה: להקהיל

**ש"פ נח, בדר"ח מרחשון:**

120. כל דבר ישנו כמו שהוא בכללות ובפרטיות, ו"הקהל" בפרטיות הוא לפעול על כאו"א שיקיים "למען ישמעו וילמדו"; "הקהל" בעולם – להקהיל ולאסוף) מנהגים הקשורים עם פסקי הלכה וקונטרסי חסידות שעדיין לא ראו אור ועי"ז מביאים את ה"למען ילמדו" (ו)

**י"ט כסלו:**

192. הלימוד מ"הקהל" – השפעה על כל העיר (ה)

גדר מצות "הקהל": האם מוגדר בשעה מסויימת או נמשך עד ל"הקהל" הבא; שנת השמיטה הכנה ל"הקהל"; לפעול "הקהל" בסביבתו (י)

הקשר בין מצות ראי' ל"הקהל"; בשנת "הקהל" צ"ל קבלת החלטות טובות בענין של "למען ישמעו וכו'", ועי"ז "מדה כנגד מדה" שהקב"ה יעשה "הקהל" לכל בני אפי' ל"פיסח" ו"עיוור" (שפטורים ממצות "הקהל"); ההחלטות צ"ל בשלבים – מן הקל אל הכבד "האנשים ואח"כ נשים ועד לטף", ולא להסתפק עם מה שכבר נעשה; צ"ל "הקהל" גם לטף – ע"י חינוך; תחילת החינוך מתחיל אפי' לפני שהילד נולד ע"י קידוש אביו ואמו" (יא-יב)

207. ביציאת מצרים היה חלק לנשים בכך שעשו שירה בפני עצמן, כך צ"ל בנוגע למצות "הקהל" שכל אחד ואחת צריך "להתקהל", שזה כולל אפי' "נשים" שפטורות ממצות שהזמן גרמא ו"הקהל"

"דומה שאינו כהן" – שענינו של כהן הוא לפעול השראת השכינה בביהמ"ק, ולכן בשעה שיוצא לחוצות (ירושלים) ותוקע בחצוצרות (ל' רבים) הוא פועל על בני"היכנס בביהמ"ק, וזוהי כל עבודתו של כהן, ולכן גם בעל מום תוקע; ההוראה בזה"ז לכאו"א – עד כמה נוגע ענין 'הקהל' לכאו"א (ה)

97. את המעלה של הטף רואים גם במ"ת – אשר בכדי לקבל את התורה מפי הגבורה הי' צ"ל "בנינו ערבים בעדינו"; ניתן לעשות "הקהל" בזה"ז אף שלכאורה זה דומה למעשה של ביהמ"ק (ע"ד האיסור לשחוט גדי בערב פסח), משום שאין שום איסור לקרוא פרשה של תורה, וכן אין חשש שבזמן שיבנה המקדש יאמרו "אשתקד כך וכך עשינו", מאחר ש"הקהל" תלוי בב"ד, וכן אפשר לעשות "הקהל" כל השנה (ולא רק בב' דסוכות). ראי' לדבר – שקראו קהלת בשמע"צ דשנת "הקהל" (ח)

כל מנהיג צריך לעשות "הקהל" בעירו, ע"ד ההלכה שאם לא הי' מלך, הגדול בישראל הי' קורא את התורה; "הקהל" צ"ל לכאו"א גם למי שיש ספק אם ישמע מה שאומרים, עד"ז כאו"א הוא עולם קטן, והגדול שבגוף (הראש) צריך להשפיע על כל הגוף, בנפש זמן ומקום (ט)

אותו היום (ד"הקהל") כהנים עומדים כו' וחצוצרות כו' (תוספתא סוטה פ"ז, ח) – שייכותם של הכהנים למצות "הקהל", וההוראה מזה (הוגה ונדפס בלקו"ש חי"ד עמ' 127 ואילך).

היא מצוה שהזמן גרמא. כמו"כ ה"טף" שלא הגיע לחינוך – אף שלא מצינו בשום מקום שיש מצוה על הטף – אעפ"כ "יש שכר למביאייהו"; כמו שיש טף בגשמיות כך יש ברוחניות "טף בדיעות" שצריכים ליתן להם חינוך המתאים (יד)

**פורים:**

**462.** דיוק הלשון "שנת "הקהל" – פעולה נמשכת לכל השנה; שייכות מיוחדת בכמה פרטים בין פורים ל"הקהל"; חיוב הטף ב"הקהל" (ז)

- ח"ב -

**ליל ב' דהג הפסח:**

**43.** השייכות בין פסח ל"הקהל": פסח צ"ל זכר לאכילת קרבן פסח "בחבורה" (ע"י אמירת "כל דכפין וכו'"), כמו"כ מצות "הקהל", ועי"ז באים ל"הקהל" דלעת"ל שיהי' גם ל"פיסח ועיוור" אשר בזה"ז פטורים מ"הקהל" (ב)

**אחרון של פסח:**

**58.** עילוי האחדות דאחש"פ על ימים הראשונים, אשר גם המחמירים כל הפסח על מצה שרוי' – באחש"פ מקילים, ע"ד שנת "הקהל" שהיא האחדות דכל בני"ש בשווה ממש, ועד שגם המלך אינו קורא בתורה בתור מלך אלא באופן שהקב"ה הוא הקורא (ג)

**ל"ג בעומר – בעת ה"פאראד":**

**111.** הדגשת הלימוד מרשב"י בנוגע לטף בקשר ל"שנת "הקהל": להקהיל את חבריו בשנת "הקהל" ולהודיע להם על תומ"צ; ללמד זכות על כל יהודי ע"ד

רשב"י.

**יום ב' דהג השבועות:**

**147.** חשיבות לימוד תורת החסידות בשנת "הקהל" עם האנשים הנשים והטף, שזה יביא ל"למען ישמעו וגו'" ולכך שהמלך יקרא את הפרשיות שזוה"כ שזומע מפי הגבורה" (ד)

**ח"י סיון - לתלמידות "בית רבקה" ולמדריכות ד"קעמפ אמונה":**

**200.** ההוראה מ"הקהל": להשריש לכל המושפעים (של ה"קעמפ" וכו') שכאו"א הוא חלק מאותו קהל; לימוד מהנהגת שונאי ישראל שמתאחדים כדי להציק לבנ"י בכך שבנ"י יתאחדו בכל העולם לאותם תומ"צ, אותו "מודה אני" ואותה "הדלקת נרות", וע"י ה"כולנו כאחד" זוכים ל"ברכינו אבינו".

**כ"א אלול - לעסקניות דישיבת תו"ת ובית רבקה:**

**372.** חודש אלול הוא החודש דחשבון צדק; כמו שלכל שנה יש את חשבונה המיוחד, כך לשנת "הקהל", בה צריכים להתאסף ולהוסיף באהבה ויראת ה', צ"ל החשבון – האם הוסיף לסביבתו ולעצמו אהבת ויראת ה'.

**ש"פ נצבים וילך, כ"ה אלול:**

**376.** "הקהל" בזמן הגאולה – כל בני"ש ישמעו את התורה מהמלך האמיתי "מלך מבית דוד" (ב)

ספ תשב"ח ספ

- ח"א -



מבחוץ" ע"ד "כל לשון קץ סוף הוא";  
 ההוראה לפועל: לנצל את יוהכ"פ שאז  
 ישנו "הקהל" הכי גדול מבני" ונמצאים  
 במצב של התעוררות (ד-ט)  
 (הוגה ונדפס בלקו"ש חכ"ד עמ'  
 197)

- ח"ב -

ש"פ ויקהל פקודי, פ' החודש, מבה"ח  
 ניסן:

7. בשעה שמושה מלמד תורה לבני,  
 כל אחד מקבל לפי דרגת שכלו והבנתו,  
 משא"כ בזמן "הקהל" שאז קוראים פ'  
 החודש - מל' חידוש - קבלו כל השבטים  
 את העניין בשוה (ב)

### תש"ל"ג

- ח"ב -

ש"פ מטות מסעי, מבה"ח מנ"א:

בשנת השמיטה כהכנה ל"הקהל"  
 צ"ל הוספה מיוחדת בענין החינוך הכשר  
 על טהרת הקודש, להביא לחינוך ילדים  
 וילדות בריבוי הכי גדול; ומבשרך אל  
 תתעלם - שבכ"מ שיש כולל או ישיבה,  
 שיוציאו לאור קובצי חידושי תורה, וגם  
 כתות הקטנות שייכים לזה, ותלמידים  
 הקטנים ביותר - עליהם לדרוש ממוריהם  
 "הטף - שכר למביאיהן", שיוסיפו  
 בשיעורים הנלמדים.

ש"פ תבוא, ח"י אלול:

לארגן כינוסי "הקהל" לילדים, בימי  
 אלול שלפני "שנת הקהל" - ולהסביר  
 להם את המשל על "מלך בשדה".

ש"פ האזינו - שבת תשובה:

14. העבודה ד"הקהל" - להקהיל את  
 המחשבה דיבור ומעשה - נמשכת גם  
 לאחר ר"ה, כי ר"ה ויוהכ"פ הם ענין א',  
 ונמשך גם עד חגה"ס דהשנה שלאח"ז  
 (ב)

### תש"ל"ב

- ח"א -

ש"פ וילך, ו' תשרי - שבת שובה:

7. במצות רא' חייבים רק האנשים  
 וממילא גם הנשים אבל הטף לא, משא"כ  
 ב"הקהל" שענינה אחדות של כל ישראל  
 וחייבים גם הטף, ואף שיש טעם לזה  
 ד"לתת שכר למביאיהן", הנה הטעם  
 האמיתי לדבר הוא "כמצות רצונך",  
 ומצד הרצון כולם נמצאים בשוה. מאותו  
 טעם ה' המלך קורא בתורה ולא "ראש  
 הסנהדרין" - מפני שהמלך שבבחי'  
 התנשאות קורא וממשיך "רצונו של  
 הקב"ה" - "פנימיות אבא ופנימיות  
 עתיק" לכל אחד ואחד [הוגה ונדפס ג"כ  
 בלקו"ש ח"ט עמ' 300] (א)

11. ביאור בפרש"י "מקץ שבע  
 שנים": "בשנה ראשונה של שמיטה,  
 שהיא השנה השמינית, ולמה קורא אותה  
 "שנת השמיטה" שעדיין שביעית נוהגת  
 בה" - רש"י מסביר שמצות "הקהל"  
 ב"שנה ראשונה של שמיטה" הוא מפני  
 שמתחילה תקופה חדשה בעבודת  
 האדמה ולכן צ"ל התחזקות בתומ"צ,  
 ומכיון שזוהי "שנה השמינית" אחרי  
 שנה שלימה של מנוחה, יש לכאור"א  
 את הכוחות לתומ"צ, "מקץ" פי' "סוף

ביתר שאת ויתר עוז (ד)

י"ג תשרי:

55. ענינו של "הקהל" - "למען ישמעו ולמען ילמדו" (יב)

שבת חוהמ"ס:

58. מצות "הקהל" היא גם לנשים - אף שזה מצוה שהזמן גרמא, וקשורה במיוחד ל"טף" - שביאתם עצמה מצוה ולא רק בשביל טעם אחר (ישמעו, ילמדו או שכר למביאיהן); ביאור תוכן מצות "הקהל" גם לטף (ז)

ליל שמחת תורה:

74. שמחת הילדים בשמח"ת, צ"ל מיוחדת בשנת "הקהל" מאחר ש"הקהל" שייך לטף; מעלין בקודש, לכן "הקהל" נמשך גם בשמח"ת (יז)

ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון (ב):

103. קטנים במצות "הקהל": ביאור דברי הגמ' במס' חגיגה (ג, א) וקידושין (לד, ב).

ש"פ משפטים, מבה"ח אדר:

367. גזירת המן הוא ההיפך מ"הקהל" - "הקהל" הוא חיבור כל ישראל אפי' הקטנים, וגזרת המן היתה ר"ל על כל בני אפי' הקטנים; מזה מובן גודל השמחה של נס פורים (א)

ש"פ תרומה, פ' שקלים, בדר"ח

אדר:

406. "הקהל" הוא איחוד כל בני אנשים נשים והטף, והטף אף שאינם שייכים ל"ישמרו ולעשות כו", מ"מ

שבתורה - ישימו לפניהם ענין בתורה שבכתב מפרשת השבוע, ובצדקה - עכ"פ פרוטה א'.

כ"ב אלול - לעסקניות דישיבת תו"ת

ובית רבקה:

382. הזכות והאחריות שעל האמהות

שהיו מביאין את הטף ל"הקהל".

ש"פ נצבים וילך, כ"ה אלול:

394. הסיבה ש"הקהל" נמצא דווקא

בפ' וילך: הכל המשך א' - מתחיל מהמינוי של יהושע שיכנס לא"י, ובכדי להיכנס לא"י זה צ"ל בכח התורה "הקהל". וזהו מש"כ "תקרא את התורה הזאת" ל' יחיד, ש"המלך הי' קורא"; ההוראה לפועל: לפני הכניסה לא"י (גאולה), צריכים לשבת וללמוד, ולדעת שלא הולכים בפ"ע אלא ע"י התקשרות לרבי (המלך) (ה-ז)

הטעם שמצות "הקהל" ומצות כתיבת

ס"ת הן שתי מ"ע האחרונות שבתורה - ע"ד הפשט וע"ד ההלכה; השייכות דשתי מצוות אלו למעמד הר סיני (רמב"ם הל' חגיגה פ"ג ה"ו, הל' ס"ת רפ"ז) ופרטי החילוקים שבניהן (הוגה ונדפס בלקו"ש חל"ד עמ' 187).

תשל"ד - שנת "הקהל" ס

- ח"א -

ו' תשרי:

35. מה שלא עשו זכר ל"הקהל"

במשך הדורות - כנראה בכדי שלא יסתעף מהוספה גרעון, אבל בנוגע ל"הקהל" ברוחניות, צריכים להוסיף

עול שבנפש; הקריאה מע"ג בימה – התנשאות שלא יהי' כאסקופה הנדרסת; של עץ דווקא – התנשאות הנ"ל באופן עראי רק בעניני קדושה (הוגה ונדפס גם בלקו"ש חי"ט 321).

ו' תשרי:

50. דווקא ע"י מצוות "הקהל" מלאו ימיו ושנותיו של משה; כתוב "וגרך אשר בשעריך" – שאפי' בתחילת גירותו הוא חלק מ"הקהל", ואדרבה הוא בנו של הקב"ה (ה)

ס תשל"ז ס

- ח"ב -

כ"ח אלול – לנשי ובנות חב"ד:

627. "הקהל" הי' גם לטף והאחריות על האמהות להביא אותם לביהמ"ק וזה השפיע על המשך הזמן; ההוראה לפועל: בכדי לקבל ברכות לשנה החדשה, צריך שהבית יהי' כלי לברכות, והוא ע"י שגם הקטנים ישתתפו בענין של "הקהל", שהבית יהי' ביהמ"ק להקב"ה (ד-ח)

ליל כ"ט אלול:

648. בפ' וילך ישנם ב' מצות: "הקהל" וכתבת ס"ת. "הקהל" הוא חיבור של כל ישראל, ע"ד ר"ה "אתם נצבים כולכם היום"; ב' הפכים ב"הקהל", המלך קורא וצריך לפעול על הקטנים; עד"ז בס"ת – כתוב בו "אנכי ה"א" וגם "אחות לוטן תמנע"; השייכות בין "הקהל" לחינוך ואהבת ישראל (טו-חי)

בעצם היותם יהודים, נוגע להם יהדות ועניני תומ"צ; "גרך" צ"ל דווקא גר עפ"י הלכה, שאז הוא "כאילו שומעין מפי הגבורה בסניני", ורק גר כהלכה הי' בסניני.

- ח"ב -

כ' אייר – לנשי ובנות חב"ד:

118. גודל הזכות של הנשים ב"הקהל" – שהיו מביאים את קטני קטנים לביהמ"ק; ההוראה לפועל: שהנשים צריכות לספר על הביהמ"ק ותומ"צ גם לילד שרק נולד.

ס תשל"ה ס

- ח"א -

ש"פ וילך – שבת שובה:

14. מצות "הקהל" שייכת לכולם, גם לילדים, לכן היא נאמרה בפ' וילך "אל כל בני" (ב)

19. מצד הביהמ"ק שבתוך כאו"א, יש לקיים מצות "הקהל" גם עכשיו; החידוש של "הקהל" שנוגע גם לקטנים, קשור עם הג' מצות שנתנו לנשים – חנ"ה; "וגרך אשר בשעריך" – "הקהל" נוגע גם לגרים, ואדרבה, גר ה"ה כמו קטן שנוולד שאין לו עוון, ויש להם שכר שבאו לחסות תחת כנפי השכינה (ו)

פרש"י וילך לא, יא ד"ה "תקרא את התורה הזאת", ההכרח במה שקראו רק פרשיות אחדות; גם עכשיו יש "הקהל" ברוחניות ע"י ה"הקהל" בקיבוץ ו"הקהל" את כל הכחות והלבושים לביהמ"ק הפנימי; קריאת המלך – קבלת

2. בר"ה של שנת "הקהל" מתחיל כבר "בכסה" של "הקהל" דחג הסוכות, וממילא מודגש הענין של "נצבים היום כולכם" [הוגה ונדפס ג"כ בלקו"ש חי"ט עמ' 283] (ב)

**ש"פ האיזנו – שבת שובה:**

16. השייכות בין שמיטה, שבת שובה ו"הקהל": "שמיטה" "שבת" ו"תשובה" הם הקדמה ל"הקהל" – שמודגש שכל היהודים שייכים ל"כל דברי התורה הזאת", דמציאותו האמיתית של כל יהודי הוא תורה, וכל אחד הוא ת"ח ונק' "שבת" (ד-ו)

20. הדיבור אודות הגאולה פועל שנוכח תומ"י ל"הקהל" ע"י מלך המשיח; כל הענינים ד"חגיגו" (סוכות) נמצאים ב"כסה" בר"ה, לכן בר"ה כבר מתחיל ה"הקהל" דחגה"ס (יא)

27. החיות שלוקחים מהעלי" לרגל פועלת רק עד הרגל הבא, משא"כ החיות ד"הקהל" נמשכת "כל הימים אשר אתם חיים על האדמה"; ההוראה מ"הקהל" – התחזקות בלימוד התורה (יט-כא)

**ו' תשרי:**

79. ב"הקהל" הי' הפיכת "אנשים נשים וטף" למציאות של קהל אחד, בדוגמת קרבנות צבור הבאים מכספי היחיד; ההוראה לפועל: לכל יחיד יש את עניניו הפרטיים, ואעפ"כ צריך לעסוק בענינים נוספים. לדוגמא, "מארי תורה" צריכים לעסוק גם ב"עובדין טבין" וכן להיפך, וביחד עם זה נשאר מציאות היחיד בפ"ע; לערוך כינוסים מיוחדים

**תש"מ**

- ח"ג -

**י"ד אלול - לילדי מחנה קיץ:**

994. "מיינ הצעה און מיינ בקשה, בקשה כפולה ובכל לשון של בקשה" - לסדר כינוסים של "הקהל" לכה"פ ג"פ בימים הבאים: לפני ר"ה, בתוך העשיית ובחווה"מ סוכות (כב-כד)

**ש"פ תבוא, ח"י אלול:**

1007. ההוראות דיומא דפגרא צ"ל שייכות גם לאנשים הכי פשוטים, ע"ד "הקהל", שכל בני נמצאים כקהל א' (ולא כבפורים, שכתוב "לך כנוס את כל היהודים" ל' רבים) (ט)

**ש"פ נצבים וילך, כ"ה אלול:**

1082. שנת השמיטה היא הכנה לשנת "הקהל"; שבת הזאת ה"ה שבת כללית - הכנה לר"ה, שהוא ראש וכולל כל השנה; שנת "הקהל" שכולל כל בני; השפעה על אוה"ע מאחר שהעולם נברא "בשביל ישראל" (י)

**כ"ז אלול - לנשי ובנות חב"ד:**

1119. האחריות דהאמהות להביא את ה"טף" ל"הקהל" (ד)  
**כ"ט אלול:**

1134. לארגן ג' כינוסי לילדים בקשר לשנת "הקהל" (ג)

**תשמ"א - שנת "הקהל"**

- ח"א -

יום ב' דר"ה:

הגלות מתכוננים לבנין ביהמ"ק ע"י שמתאספים יחד ומתקיים ה"למען ישמעו וילמדו" לכל הימים, וגם לילדים; "הקהל" הוא הכי מתאים לילדים, שהם פנויים מכל הדאגות, ולכן יכולים ללמוד תורה כדבעי. הילדים צריכים להשפיע על ההורים, המלמדים והחברים (ב-ג, יז-יח)

187. לארגן כינוסי "הקהל" ולקשרם עם תורה תפילה וגמ"ח וזה יורז את ביאת המשיח (כב-כג)

**ליל הושענא רבה:**

215. השייכות ד"הקהל" לכאו"א; זמנו של "הקהל" הוא בכל חג הסוכות, ובפרט כשביום הראשון לא היה ה"הקהל" בשלימות.

**שמחת תורה:**

238. ביאור בפרש"י: "אנשים" - ללמוד, "נשים" - לשמוע, "טף" - ליתן שכר למביאייהן; ב' ביאורים ב"ליתן שכר למביאייהן", הוספה בכמות השכר והוספה באיכות - שגם ה"ללמוד ולשמוע" יהי נעלה יותר. ע"ד הענין ד"מתלמידי יותר מכולם", שע"י הלימוד עם הרב במשך זמן, מוסיף בחכמתו - הוספה באיכות הבנתו (ד-ו)

**ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון (ב):**

286. החיות שלוקחים מהעלי' לרגל פועלת רק עד הרגל הבא, משא"כ החיות ד"הקהל" נמשכת "כל הימים אשר אתם חיים על האדמה"; "הקהל" דומה למ"ת - שאז משה הקהיל את בני"י לקבל את התורה. כך ב"הקהל" - המלך מלמד

(של "הקהל") בעשי"ת ובחגה"ס.

**אור לי"ג תשרי:**

116. שנת "הקהל" ולימוד הלכותיה הינם בתוקפם ברוחניות אפי' בזמן שאין ביהמ"ק קיים; לארגן כינוסים, באופן ד"לכתחילה אריבער" (א)

**ליל א' דחג הסוכות:**

128. החילוק בין "הקהל" דזמן הבית ל"הקהל" דזה"ז, ע"ד שמחת בית השואבה: שאז בזמן הבית - היו עושים במוצאי יו"ט הראשון, ובוזה"ז - עושים גם ביום הראשון דסוכות "מאתחלתא דמועד" (ב)

**ליל ב' דחג הסוכות:**

136. מכיון שהשנה היא שנת "הקהל" צריכים להביא גם את הטף (ועד לקטני קטנים) לשמחת ביה"ש (יז)

**ליל ד' דחג הסוכות:**

150. לכמה דעות חוגגים "הקהל" עד יום ד', וי"א שנמשך על כל ימי החג.

**ליל ה' דחג הסוכות:**

168. שייכות השלום ל"הקהל"; ההוראה לפועל: להקהיל גם את הטף (אפי' בדיעות) ולקרבן למקום קדוש, ע"ד הביהמ"ק. לאספם ע"י חצוצרות "בשטורעם ובשמחה"; להכריז ברחובות (בתור שליח של הקב"ה) שהגיע הזמן של "ישמעו וילמדו ועד לעשות", ולפעול גם על אוה"ע.

**כינוס "צבאות השם" - ג' דחזהמ"ס:**

175. "הקהל" מלמד שאפי' בזמן

411. " . און דערפאר שטורעמ'ט מען אז תשמ"א איז ניט תשמ"מ, וואָס תשמ"מ איז ניט געווען קיין שנת "הקהל", משא"כ תשמ"א איז יע אַ שנת "הקהל" [= ולכן עושים "שטורעם", שתשמ"א איננה תשמ"מ, כי תשמ"מ לא הייתה שנת "הקהל", משא"כ תשמ"א שהיא אכן שנת "הקהל" ] (כ)

ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו:

433. שנת "הקהל" קיימת גם עכשיו באופן רוחני, אע"פ שצריך ביהמ"ק גשמי, מ"מ "כל העוסק בצורת הבית כו". לכן, השנה היא שונה מכל השנים, בגלל ב' מעלות (א) שנה השמינית (ב) שהיא סוף שנת השמיטה; הקשר בין "הקהל" לחנוכה וגאולה שכולם נצחיים. כך "הקהל" הוא נצחי, שאין מיתה בציבור, ושייכות כהנ"ל לגאולה. (א-י)

אור ליום ג', יו"ד כסלו:

507. בזמן מחלוקת א"א שיהי' טוב (ענינו של יום ג'), רק ב"הקהל" יכול להיות טוב, אבל כמובן שהאנשים והנשים בנפרד, ודוקא זה מאחד אותם (לח)

י"ט כסלו:

577. "הקהל" הו"ע של "שלום" – שלימות של "פדה בשלום", האחדות דכל בני' האנשים, נשים, גרים וגם טף (סא)

עשרה בטבת, יהפך לשמחה:

257. הקשר דשנת "הקהל" לעשרה בטבת: "סמך מלך בבל על ירושלים" ששם התקיים ה"הקהל". מזה מובן

את כל התורה לבנ"י, אבל החילוק הוא שה"הקהל" דמ"ת הי' בעיקר שהתורה תהי' בתוך העולם, משא"כ "הקהל" דכל ז' שנה הוא לאחר שישנה כבר בעולם התחלקות תמידית של "אנשים נשים" וטף".

המעלה דטף – קיום התומ"צ כמו חוקים, "אני מתפלל לדעת זה התינוק" בלי שום כוונות, וע"ד מ"ת שהקדימו נעשה לנשמע; ע"י מעשינו ועבודתנו פועלים שיהי' "הקהל" דלעת"ל, שאז "לא יחמוד איש את ארצך" (ב-יא)

291. ההוראה מ'וגרך אשר בשעריך" – שצ"ל גר שהתגייר כהלכה דוקא, ולמחות ולתקן את החוק האומלל של "מיהו יהודי", ובפרט בכ"ד תשרי – שמסופר שביום זה בזמן נחמי' עשו חלוקה בין יהודים לגויים (יב-כא)

ש"פ נח, בדר"ח מרחשון:

342. ב"הקהל" בביהמ"ק היתה שמחה גדולה, משום שהי' – "הקהל", חגה"ס, ביהמ"ק, מלך, לימוד התורה; ההוראה לפועל: צריכים להוסיף בלימוד התורה ונתינת צדקה, שזה מוסיף שמחה (מט-נא)

ש"פ לך לך, ח' מרחשון:

365. הקריאה של המלך פעלה על כאו"א ולכל השנה, אפי' למי שלא מבין לה"ק ואפי' לטף, כי עצם השמיעה היתה פועלת, ולכן הי' צריך "להכין לבם ולהקשיב אזנם", ועד"ז צ"ל הענין של "ויעקב הלך לדרכו" בשנת "הקהל" (ל)

כ' מרחשון:

והטף (יד)

ש"פ משפטים, מבה"ח אד"ר:

350. ע"פ החיוב "ללמוד הלכות החג בחג" - צריכים ללמוד את הלכות "הקהל" בשנת "הקהל" (כד-כז)

ש"פ תרומה, ג' אדר א':

419. לארגן כינוסי ילדים בפורים קטן, ובפרט שפורים קטן קשור לחינוך ילדים (מאמר פ"ק תרפ"ז) (מו)

ש"פ ויקהל, מבה"ח אד"ש:

532. כשאומרים "הקהל" ווארפט זיך גלייך אין די אויגן [= 'קופץ' מיד מול העיניים] הקשר ל"שנת "הקהל" (כט)

540. כינוס השלוחים קשור עם "הקהל", שזה כל עבודתם - לפעול את הענין ד"הקהל" אצל כאו"א; לשתף את הטף בהכינוס, משום שהם חלק מהשליחות ובפרט בשנת "הקהל" שיש "שכר למביאייהן"; ביאור בפרש"י שהבאת הטף הוא "ליתן שכר למביאייהן" (ולא "למען ישמעו וכו'") כמו באנשים (ונשים), שבזה מתרץ שאלת בן חמש למקרא: איך יכולים הטף להבין? (ג-נג)

ש"פ פקודי, בדר"ח אד"ש:

561. "במוצאי שביעית בן דוד בא" הקשר בין "הקהל" למשיח - משיח הוא מקבץ כל בני"; כל אחד צריך (בזה"ג) לקבץ ולקרב כל יהודים אפי' הנדחים, ע"ד שבת שבה ת"ח יכול לאכול אצל ע"ה; חובת תלמידי התמימים לציית להוראות, כבמעמד "הקהל" שכאו"א צריך לשמוע למה שהמלך מצווה. (טז-)

שבשנת "הקהל" ההתבוננות בסיבת הצום היא ביתר שאת; "הקהל" מבטא שלימות העם ועשרה בטבת שבו "סמך מלך בבל על ירושלים" מדגיש שלימות ירושלים שקשורה עם שלימות הארץ - ובפרט ש"עתידה ירושלים שתתפשט בכל א"י"; בשנת "הקהל" מודגש ששלימות הארץ קשורה עם שלימות העם ושלימות התורה "למען גו' כל דברי התורה הזאת"; ההוראה לפועל: שכשם שצ"ל שלימות העם והתורה כך צ"ל שלימות הארץ לגבולת' (יד-יז)

- ח"ב -

כ"ד טבת:

21. הדגשת זה שהקב"ה הוא עצם הטוב ורוצה שיהי' אך טוב לישראל, אנשים נשים וטף - בשנת "הקהל" (לא)

ר"ח שבט:

93. ב"הקהל" היו אנשים נשים וטף כולם כקהל א', ע"ד הלבנה שיש לה קטנות וגדלות עד לשלימותה לעת"ל; המעלה של נשים שחייבות ב"הקהל", רואים בזמן ר"ח וצ"מ ובמ"ת, וכן במרים ויוכבד (א-ב)

ט"ו שבט:

260. "והטף" - הדגשת ענין "בנינו ערבים בעדינו" בשנת "הקהל", ועד לקטני קטנים; הדגשת ענין החינוך ע"י הנשים (ה)

ש"פ יתרו, י"ט שבט:

279. צריכים "לצאת ולהלחם בעמלק" ע"י שנקהיל את האנשים נשים

(לד)

שהמלך יקרא בתורה בביהמ"ק (עה-עו)

ש"פ ויקרא, פ' זכור, ח' אד"ש:

אדר"ח אייר:

614. הכנה לפורים באופן של אחדות, ובפרט ש.ז. שנת "הקהל" המדגישה את ענין האחדות (יג)

תענית אסתר:

675. "הקהל", שכל היהודים הם מציאות א' (הוספה במצות "ואהבת לרעך כמוך"), פועלים ע"י שכל אחד בעצמו – היצר טוב והיצה"ר – יהיו מציאות א' בכל עניני תומ"צ; וזה קשור עם י"ג אדר שאז "נקהלו לעמוד על נפשם", שענין "הקהל" צ"ל נוגע בנפש (ז-י)

- ח"ג -

ב' ניסן:

51. שנת "הקהל" (שקשורה עם אהבת ישראל ואהבת ה') מדגישה שההשתדלות בנוגע ללימוד פנימיות התורה, לימוד התניא, ובמיוחד ההשתדלות בענין האמונה - צריכים להתחיל לכל לראש (גם) עם "טף" (ה)

ליל י"א ניסן (התחלת שנת השמונים):

133. להתכונן ל"הקהל" דמשיח

צדקנו (ו)

ש"פ קדושים, מבה"ח אייר, כ"ח

ניסן:

394. צריך להשתדל שלכאור"א (האנשים נשים וטף) יהי להם לכה"פ ספר א' בו ילמדו איזה ענין (שעי"ז) מקיימים את המצוה של "כתבו לכם וכו'" ובפרט בשנת "הקהל", וזה יפעל

421. הדגשת ההוראה מיום שלישי בשבוע - ענין האחדות במקום ובנפש - בעמדנו בשנת "הקהל" (כד-כו)

423. להשתדל לסיים את כתיבת הס"ת לילדים עוד לפני הסיום דשנת "הקהל" (אפי' אם משיח מגיע באמצע) ויקראו בו (ולמדה את בני"י) באופן ד"הקהל" וכו' (ל-לא)

ער"ח סיון (תענית שעות):

543. ההוראה מער"ח סיון וכללות שנת "הקהל": החל מר"ח סיון, כהכנה למ"ת צריכים להתאחד עם כל בני"י ולפעול על כולם "לקיים את כל דברי התורה הזאת" (ו)

ער"ח סיון - כינוס "צבאות השם":

549. הנקודה של ר"ח סיון "ויחן שם ישראל" (ל' יחיד) "כאיש אחד בלב אחד", שזאת ההוראה מר"ח סיון ובפרט בשנת "הקהל", שכל בני"י יהיו קהל א', ולהשפיע על סביבתו בענין הנ"ל כהכנה לחה"ש, וזה יביא שלימות התורה, העם והארץ; להתאחד בקנין אות בס"ת; (ח-טו)

ש"פ נשא, ד' סיון:

580. כתיבת ס"ת לאחד את כל ילדי ישראל, הנעשית בירושלים - עיר שחברה לה יחדיו, ודוקא בשנת "הקהל" שענינה אחדות. (לו-לח)

יום ב' דחגה"ש:

613. כל אות נוספת שכותבים בס"ת



ע"ד "שנת היובל" אע"פ שתק"ש דיובל הוא רק בתחילת השנה, כ"ש "הקהל" שצ"ל כל הימים "למען ישמעו וכו"; ראי' מהגמ': "כשחרב הבית אותו היום ט' באב הי' ובמוצאי שביעית" – כל השנה נקראת שנת "הקהל" (אלא מכיון שמדובר על חורבן ביהמ"ק לכן נקרא "מוצאי שביעית", ולא "שנת "הקהל").

הטעם שחוזרים לדבר כו"כ פעמים על "הקהל" נראה גם במה שמושה רבינו מדבר לבני ישראל ע"ד "הקהל" (בפ' דברים וואתחנן) גם בשעה שהוא מוכיח אותם. (כב-ל)

**כ' מנחם אב:**

428. ההוראה ד"הקהל" היא ענין האחדות, שכולם יהיו קהל א', וזה קשור עם סיום כתיבת ס"ת לילדי ישראל, שע"י שכותבים את האות האחרונה (ל' ד"ישראל") פועלים מציאות א' של ס"ת (ה-ו)

**ש"פ ראה, מבה"ח וער"ח אלול:**

522. יש מעלה ב"הקהל" על "אתם נצבים" בנוגע לטף, שיש בזה ב' פרטים (א) "הטף" כתוב אחרי האנשים ונשים – שכולל גם הטף שבאנשים ונשים (ב) ב"הקהל" כתוב בפרוש שהקטני קטנים חייבים (יב)

523. החשבון צדק דאלול צ"ל בנקודה המאחדת את מציאות האדם של "לשמש את קוני", ובפרט ב"שנת הקהל" בה מודגש ענין האחדות, וכן בשבת ער"ח – שהשבת ור"ח מתאחדים; העיקר הוא להביא את הענינים לידי מעשה בפועל,

יהי' "סגולה" לקיום הענין ד"הקהל . . והטף" (מז)

**ש"פ בהעלותך, י"א סיון:**

685. הגם שהחיוב של מלך המשיח בקריאת ס"ת יהי' רק בשנת "הקהל", אבל משום שמושיח ילמד תורה בין תושב"כ ובין תושבע"פ וכו', ודאי שיקרא בב' ספרי תורה – בזה שכותבים במיוחד לילדים, ובס"ת של משיח (שכ"ק מו"ח אדמו"ר התחיל וסיים לכותבו) (עג)

**ש"פ שלח, ח"י סיון:**

749. שלימות העם, שלימות התורה, ושלימות הארץ קשורים עם "הקהל"; "גרך אשר בשעריך" גרים שנתגיררו ע"פ ההלכה דוקא; לארגן כינוסי ילדים בל' סיון ולהסביר להם את החשיבות של קניית אות בס"ת (עה)

**ש"פ קרח, מבה"ח תמוז:**

768. ההוראה מהמעשה של ר"א בן ערך ("החרש הי' לבם"), שצריך לפעול על יהודים אחרים ולא להסתגר לבד בד' אמותיו, ובפרט ב"שנת "הקהל" שצריך לפעול שה"אנשים נשים וטף" שעד עכשיו היו בנפרד, יתאחדו להיות קהל א' (כא-כג)

לארגן כינוסי ילדים באדר"ח תמוז, ל' סיון, היום האחרון ד"ירחא תליתאי", שיהי' "הקהל" את העם האנשים נשים והטף" (מז)

- ח"ד -

ש"פ ואתחנן, ט"ו באב – שבת נחמו: 394. כל השנה נקראת "שנת הקהל",

כל העולמות – כולם עולים בדרגה של מחשבה דהקב"ה, וגם קיימת התכללות של דומם צומח חי ע"י המדבר, וזה קשור עם "הקהל" – ענין האחדות; חודש אלול הוא האחדות דכל בני ע"ד "הקהל" – שכולם "לא מתפרשין" בענין ד"אני לדודי ודודי לי" (ה-ח)

657. כל העבודה דחודש אלול צ"ל כל יום באופן ד"חדשים ממש" – ע"ד "הקהל" שאפי' אלפי שנים לאחר מ"ת ה"ה "כאילו עתה נצטוה בה ומפי הגבורה שומעה", ובאופן דאהבת ישראל (יא-יב)

668. ההוראה מזה שהבעש"ט אמר תורה עה"פ "כי תבוא אל הארץ וגו'" ב"הקהל" – במעמד תלמידיו ותלמידי תלמידיו, חסידיהם וגם נשיהם: לא להסתפק בהלימוד עם תלמידיו אלא לחפש עוד יהודים וללמוד אתם תורה, והנתינת כח הוא מזה ש"נברא האדם יחידי" – שמאחר וכל העולם נברא בשבילו, הרי ודאי שיכול הוא (לבדו) לפעול על כולם אודות "הקהל". (כב-ל)

**ש"פ נצבים, ז"ך אלול:**

725. האחדות דשמים וארץ ביום השלישי (של הבריאה) היא ע"ד מצות "הקהל" – ש"מפי הגבורה שמענו", וע"ד מ"ת – שנפעל חיבור עליון ותחתון (יא)

**ליל כ"ט אלול:**

764. "הקהל" הי' גם לטף שלא כלו שנותיו, שמקשרים אותו ל"כל דברי התורה הזאת" – לכן צריך לפעול שלכל ילד יהי' אות בס"ת, וכן האנשים והנשים

ע"ד "הקהל", שהעיקר הי' ה"למען ישמעו וכו'" שאף ש"כאילו מפי הגבורה שמענו" – בחי' רב חסד ("גבורה" מל' תגבורת והתגברות) ע"ד מ"ת – מ"מ העיקר הי' המעשה בפועל (יג-יז)

**ש"פ שופטים, ו' אלול:**

563. להתחיל את פתיחת הלימודים עם ענין שקשור לשמחה, ובאופן של פעולה נמשכת על כל המשך הזמן, ע"ד מש"כ ב"הקהל" – "כל הימים אשר אתם חיים על האדמה" (יז)

**ש"פ תצא, י"ג אלול:**

613. "הקהל" מדגיש שהעבודה הרוחנית ד"פרו ורבו" היא על כאו"א, אף שיש שקו"ט על מי מוטל החיוב ד"הקהל", מ"מ לכו"ע המלך הוא שלוחו של כאו"א מישראל לקיים זאת, ובפרט בזה"ז שכאו"א מקיים מצות "הקהל" ברוחניות; העבודה צ"ל בשמחה, ע"ד "הקהל" שמתקיים בזמן שמחתינו דוקא. (טו-טז)

**ח"י אלול:**

634. השייכות בין תורת הבעש"ט ע"ד מצות ביכורים ל"הקהל": "לשכן שמו שם" ע"ד "הקהל" שפעולתו מודגשת בכל הפרטים – אחדות כל עם ישראל עד אפי' לקטני קטנים (אפי' תינוק בין יומו), כמו"כ ב"לשכן שמו שם" – התאחדות והתכללות דכל הפרטים של הזמן והעולם בנקודה הכללית ד"לשכן שמו שם" (ה)

**ש"פ תבוא, כ' אלול:**

653. בשבת ישנה התכללות של

תשמ"ז

- ח"א -

ליל ג' דחג הסוכות:

230. תוכן פ"ג דהל' חגיגה הוא ע"ד "הקהל" שזמנו בחג הסוכות; ענינו של "הקהל" הוא הוספת כוונה ותפלה בענין התורה - בדוגמת המשכת פנימיות התורה בנגלה דתורה שע"י אדה"ז (כמרומוז בלשון הרמב"ם "דת האמת", שענינה של האמת, מדתו של יעקב, הוא שהיא חודרת בכל פרטי הדרגות); בענין ד"הקהל" מודגשת במיוחד אחדות ישראל - ענין הקשור עם התפלה (טז-יט)

אריכות ל' הרמב"ם (הל' חגיגה פ"ג ה"א, שם ה"ו) בכוננת מצוות "הקהל", לזרו את ישראל במצוות ובחיזוק דת האמת כו'; הנצחיות דמצות "הקהל" גם בזמן הזה (הוגה ונדפס בלקו"ש חל"ד עמ' 211).

תשמ"ז

- ח"ג -

כ"ד ניסן - יחידות כללית לאורחיים: 157. שנת "הקהל" היא ע"י הכנת שנת השמיטה - כי שניהם ענינם אחדות (ז-ח)

- ח"ד -

ט"ו באב:

208. (הערה 117) מש"כ ברמב"ם "כאילו עתה נצטווה כו" - כ"ף הדמיון למעליותא (כ)

שמעל בר ובת מצוה יהיו להם אות בס"ת, וע"י המחשבה לפעול בהנ"ל תהי' שלימות העם, שלימות הארץ ושלימות התורה בגאולה האמיתית והשלימה, ו"בשמחה תצאו" מיום זה שהוא הסיום וחותם ד"שנת הקהל" (כג-כה)

התזועדויות

תשמ"ב

- ח"א -

יום ב' דראש השנה:

9. שיעור חומש היומי: פרשת "הקהל" - הוספה באחדותם של בני"ע"י (ספר) התורה (ט-י)

תשמ"ג

- ח"ד -

כ"ג אלול - לנשי ובנות חב"ד:

2016. במצוה זו מודגש במיוחד תפקידן של נשי ישראל - להביא את "הטף" (ח)

תשמ"ד

- ח"א -

ש"פ לך לך, ח' מרחשון:

556. נמשך גם בנוגע לעלי' ברגל בכל שאר השנים (יא)

גו" – דקאי על אלו שבאו לכלל דעת (והחיוב ד"ושנתם גו" הוא על האב בלבד) (לג-לה)

ליל ערב ראש השנה:

420. מעלת השנה: שנת "הקהל" –

שבה מתאחדים כל החילוקים והשינויים שבבנ"י (ד-ה)

⌘ תשמ"ח - שנת "הקהל" ⌘

- ח"ג -

29.

יום ב' דר"ה:

41. הקשר ד"הקהל" לחומש היומי (לב, מג) הרנינו גוים עמו: ב"הקהל" מודגש בעלותם של ישראל (ט)

ש"פ האזינו – שבת שובה (א):

53. קביעות השנה: העילוי דשבת שובה בשנה זו – בהיותה לאחרי שנת השמיטה, שבת לה', שהכונה בזה היא – השפעת העילוי דשנת השמיטה על השנים שלאח"ז (ע"ד הכוונה בענין השבת – השפעת העילוי דיום השבת על ימי השבוע); ולכן השנה שלאחרי השמיטה היא "הקהל" – אחדותם של ישראל בענין ד"ליראה את ה'", ובפשטות – הפצת היהדות והמעיינות חוצה (י-יד)

ש"פ האזינו – שבת שובה (ב):

73. ענין הנקודה ב"הקהל": אחדות בנ"י באופן דשלילת ההתחלקות, ולאידך המשכת ענין זה בכל פרטי העבודה (ה)

ענין הנקודה בעבודה בכל יום: אמירת "מודה אני לפניך", שהיא נקודת הביטול,

ההכנות ל"שנת "הקהל", החל מ"הקהל"ת קהילות ברבים, הם להוספה בלימוד התורה ובאופן דיום השבת (כ"ף אב) – "כל מלאכתך עשוי" (כב)

ש"פ תבוא, ח"י אלול:

334. שנת השמיטה – "שבת להוי", היא הכנה והשפעת חיות (ע"י לימוד התורה) לשנת "הקהל" (ד)

ש"פ נצבים וילך, כ"ה אלול:

386. במצות "הקהל" מודגשת נקודת האחדות, שכל ישראל נעשים קהל אחד, כדי "ליראה את ה'" – תכלית הביטול ("כיום שנתנה בו בסיני") (יג-טו)

הדגשת ענין העבודה הרוחנית דשנת השמיטה ו"הקהל" – בחו"ל ובזמן הגלות באופן של זכר, שבהם א"א לקיים מצוות אלו כפשוטן בגשמיות (משא"כ בא"י ובזמן הבית, שע"י ההתעסקות במצות שמיטה ו"הקהל" כפשוטן אפשר לא לשים לב כ"כ לעבודה הרוחנית שבוה, וכפי שמצינו עד"ז בענין הקרבנות) [הוגה ונדפס ג"כ בלקו"ש חל"ד עמ' 211] (חי-כא)

השלמת כל עניני העבודה דשבת האחרונה בחודש אלול – הן בכל הפרטים והן בנקודת האחדות (כב)

פרש"י "והטף למה באו" מדוע מקדים ושואל "למה באו" (כה)

והביאור בזה: הכוונה היא להדגיש את הקושי – דמכיון ש"האנשים ללמוד והנשים לשמוע", "הטף למה באו"; אין לפרש שהוא מצד המשך הכתוב "ובניהם

קיום הענין ד"הקהל" באופן ד"ונשלמה פרים שפתינו" – על כאו"א להקהיל את עצמו ואת זולתו ע"י עריכת כינוסים בכל מקום (ובפרט ביומי דפגרא), שבהם ידברו ע"ד עניני תורה, החל מענין "הקהל" עצמו (כג)

הקשר דענין "הקהל" לעניני היום (דו' תשרי): הקביעות ביום ג' שהוכפל בו כי טוב – "טוב לשמים וטוב לבריות"; שיעור חומש היומי – ע"ד יוסף, שהי' משביר לכל ישראל; שיעור רמב"ם היומי – כלים המחברים לקרקע אינם מקבלים טומאה (כד-כו)

שייכותה לצדקה, התאחדות בין העני והעשיר (כט)

**ברכת ערב יוהכ"פ:**

125. "והטף" כולל תינוק שיצא לאויר העולם שאז הוא יורש הכל (ב)

קיום הענין ד"הקהל" ברוחניות (יב)  
להכריז עוד הפעם שירעישו ויפעלו בפועל ממש בהענין ד"הקהל" (יד)

שייכותה לשמחה. בער"ש ופרט בסמיכות לשבת זמן הכי מסוגל לקהל גדול וגו' עד לקיום מצות "הקהל" כפשוטה (ה)

**ברכת התמימים:**

139. "אנשים נשים וטף" – ג' תכונות שבעצמו (ד)

**י"ג תשרי:**

148. שייכותה למאמר שנאמר ע"י נשיא בישראל: בשעת קריאת המלך ה"ז "כיום שניתנה בו בסיני" (א)

ולאידיך כוללת כל פרטי העבודה דכל היום – "תכלית הידיעה שלא נדעך" (ו)

83. המעלה ב"הקהל" לגבי שנת השמיטה שלפניה, שהיא במספר ח' (שנה שמינית) לעומת ז' בשמיטה (שנה שביעית), ובנוגע לגאולה הרי ח' מרמז על התקופה הב' דימות המשיח – למעלה מהטבע, לעומת שנת השמיטה שקשורה עם התקופה הא' – עולם כמנהגו נוהג (כ-כד)

**צום גדלי':**

90. השייכות ד"הקהל" לצום גדלי': תכליתו של צום גדלי' שהוא לפעול ג' דברים: קיבוץ בניי ע"ד "הקהל" את העם), חזרת מלכות בניי ע"ד ה"הקהל" ע"י המלך שקורא הפרשיות), והנהגה של חסד מצד אוה"ע (ע"ד זמן מצות ה. בחגה"ס שאז מקריבים ע' פרים כנגד ע' אוה"ע). שייכותו גם בזה שהוא יום הראשון שניכר שנכנסו לשנת "הקהל" כי אז הוא יום הראשון שמותר בעבודת השדה לאחר שנת השמיטה (ג).

הדגשת ג' הנקודות דלעיל בחומש היומי (לג, ב, ה): "ויהי בישורון מלך" "בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל". "ה' מסיני בא וזרח משעיר למו הופיע מהר פארן" (ד).

**ו' תשרי:**

102. "הקהל" מורה על הוספה, בעצם ה"הקהל", ובפרט בבית המקדש, לפני מלך מלכי המלכים; "הקהל" בקשר לאומות העולם ע"י קיום ז' מצוות שלהם "לשבת יצרה" (ה)

טפה על טפה, ויירשם בהם השם, שם האם ומס' הטלפון, ולהחזיק הכרטיסים במקום מרכזי שמשם יבחנו את הפעולות כו' (כ-כג)

יש לצרף לפעולות ד"הקהל" חברי ארגונים שונים, ובפרט ארגונים שעיסוקם בהפצת היהדות, וכן ישיבות ומוסדות חינוך; על התלמידים לעורר את ראשי הישיבה והמורים לעסוק בענין זה (כד-כו)

ההתעוררות צ"ל בענינים הנוגעים לפועל, שדווקא עי"ז יהיו תוצאות להתעוררות; וכפי שמצינו במצות "הקהל", שענינה "למען ישמעו גו' ושמרו לעשות" (זך-כח)

ערב חג הסוכות - ברכה בעת מסירת האתרונים:

167. "הקהל" דכל הד' מינים, הרומזים לד' הסוגים דבנ"י. שייכותה ל"ויהי בישורן מלך גו' יחד שבטי ישראל"

ליל א' דחג הסוכות:

172. בשנה זו יש לבאר את הקשר דשיעורי התורה וה"אושפיזין" עם ענין ה"הקהל" (שהרי כל ענין הוא בהשגח"פ, כתורת הבעש"ט - ה"אושפיזא" דלילה זה) (ג)

הקשר ד"הקהל": לא' דסוכות - שבו מצות ד' מינים, שכנגד ד' סוגים בבנ"י, ובענין הסוכה ש"ראויים כל ישראל לישב בסוכה אחת"; לאברהם - "אחד הי' אברהם" שכלולים בו כל בנ"י; להבעש"ט - "אחד הי' ושמנו "ישראל"; לשיעור

פועלת עילוי ("אריבער") אצל האנשים הנשים והטף ע"י קיבוץ כולם יחד (ו)

דבר תמוה שלא מצינו שנהגו לעשות זכר ל"הקהל" (ז)

מכיון שרואים במוחש שהדיבור ע"ד "הקהל" גורם להתעוררות - הרי יש לנצל את הזמן עתה לפעולה ב"הקהל" אצל בנ"י; דווקא לאחר שחרב ביהמ"ק שייך ענין ה"הקהל" לכאו"א מישראל; יש לנצל את ההזדמנות ולפעול בענין זה בזריזות. קיום מצוות "הקהל" מתוך שמחה כדיוק לשון הרמב"ם בקשר ל"הקהל": "וחייבים להכין לבם וכו' באימה ויראה" וממשיך שם "וגילה ברעדה" (יא-טו)

שייכותה לחומש היומי (לג, יג): "וליוסף אמר מבורכת ה' ארצו ממגד וגו'" וההוראה מזה בנוגע ל"הקהל" (טז-יז)

שייכותה לרמב"ם היומי, הל' מקוואות: אם משהו יטען, למה להביא ה"טף" ל"הקהל". והרי אינם מסוגלים להבין כו' אז המענה ע"ז מענין הטבילה במקוה שענינה ביטול ועלי' ברוחניות וגם מקוה מלשון "אסיפה" בדוגמת "הקהל". (יח-יט)

פרטי המבצע: ע"פ מנהג שבעולם - ירשום כאו"א בכתב שמקבל ע"ע בעניני "הקהל", ויהי' אדם מיוחד שיתקשר לכאו"א מהמקבלים, עכ"פ פעם בחודש; יש לסדר את רשימת המקבלים בכרטיסים, שיודפסו בנוסח שוה ובגודל

ישראל, ובלשון יחיד "אשריך ישראל"; הקשר לשיעור דאתמול ע"ד שבט אשר, "מאשר שמנה לחמו" - ענין השמן (ביטול "ליראה את ה'") המפעפע בכל דבר (יג-יד)

בקשר לחידוש העיקרי דלילה זה - "יום ה"קהל", מוצאי יו"ט הראשון - לפעול על אחרים בכל עניני יהדות (ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת) (כב)

**ליל ג' דחג הסוכות:**

205. ההוראה משיעור חומש היומי (סוף פ' ברכה): "לעיני כל ישראל": גם מי שכבר עסק בענין ד"הקהל", תובעים ממנו שענין זה יהי' באופן ד"לעיני כל ישראל" - שכאשר מסתכלים עליו רואים בגלוי שמציאותו היא מציאות ד"הקהל", שמהלך כאן "הקהל", "עס גייט אַרום ה"קהל"! (ח-ט)

הוראה נפלאה בנוגע להתוכן ד"הקהל" משיעור רמב"ם היומי (הל' נזקי ממון פ"ה ה"ג): א' מתנאי יהושע בחלוקת הארץ - "התועה בין הכרמים מפסג ועולה מפסג ויורד", אף שגורם נזק לכרם; וההוראה לפועל: חשיבותו של יהודי, שיהושע התפנה מחלוקת הארץ כדי להקל עליו; ובפועל - יש להתפנות מכל הענינים (עונג שבת וכו') כדי לסייע ליהודי "התועה בין הכרמים" עי"ז שמקהילים אותו ביחד עם כו"כ מישראל, והוראה זו בהדגשה היא ליהודי שזכה ללמוד בתו"ת שצ"ל באופן ד"נרות להאיר" ע"י שיפעל ב"הקהל" (י-יא)

חומש היומי - ברכת אשר הקשורה עם ענין השמן המפעפע בכל דבר, וסיומו - בברכה לכל ישראל; לשיעור רמב"ם היומי (הל' מקוואות פ"ט ה"ח): "מעייין שמימיו מים חיים" - הטהרה דמעייין, החודרת מטה מטה ללא הגבלות (ד-ז)

העבודה ד"הקהל" שייכת לכאו"א, הן בנוגע ל"הקהל"ת עצמו והן בנוגע לזולת (ח-ט)

הדגשת ענין ה"הקהל" במיוחד - בשמחת בית השואבה (השתתפות האנשים והנשים כו') וברשות הרבים (לעשות מ"רבים" יחיד) - יחידו של עולם, ענין האחדות (י)

**ליל א' דחג הסוכות - בעת ביקורו בסוכת האורחים:**

182. הדגשת הענין ד"הקהל" בהכנסת אורחים במקום זה - מקום קדוש (ו)  
**ליל ב' דחג הסוכות:**

187. יום זה, מוצאי יו"ט א' דחגה"ס, הוא הזמן ד"הקהל" (ב' דעות, האם זה מה"ת או מדרבנן, והנפק"מ בנוגע לביהמ"ק השלישי), ולכן ביום זה צ"ל הענין ד"הקהל" ביתר הדגשה; הטעם לקיום מצות "הקהל" דווקא ביום זה - לאחר שקיימו מצות נטילת לולב, המדגישה את אחדותם של בני"ט (יא)  
הקשר ד"הקהל" לפרשת השבוע - "ויהי בישורון מלך גו' יחד שבטי ישראל" (יב)

הקשר ד"הקהל" לשיעור חומש היומי, שבשיעור זה נאמרו ברכות

## ליל ד' דחג בסוכות:

## העולם (כ)

ע"י הפעולות בענין "הקהל" זוכים לקיום "הקהל" כפשוטו (כא)  
ליל ה' דחג הסוכות:

236. העילוי ד"הקהל" – שביחד עם מציאותם הפרטית והחילוקים שבין בני", ה"ה מתאחדים באופן ד"הקהל"; וע"ד הענין ד"וישכון ישראל בטח בדד" – שהיא ברכה לכל ישראל, ולאידך נמשכת לכאו"א בענינו הפרטי, "בדד" (ב-ג)

הקשר ד"בדד" לגאולה: הצ"צ (ה"אושפיזא" דהיום) מקשר זאת עם "פרזות תשב ירושלים"; "בדד" דירמי' קשור עם ענין הגאולה, ששלימותה לע"ל (ד)

הקשר ד"הקהל" לאהרן הכהן (ה"אושפיזא" דהיום) – שענינו "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה", אחדותם של ישראל ע"י התורה, שזהו הענין ד"הקהל" (ה)

הטעם שמרעישים כ"כ בעניני "הקהל": כי בזה בזה"ז נפעל ה"קלקלתינו זוהי תקנתינו" שענין זה נעשה ע"י כאו"א מישראל ובכל מקום (דלא כזמן הבית שהקרבנות היו ע"י כהנים וכו' ודווקא בביהמ"ק) ועד שמציאותו של כ"א מישראל נהיית מציאות של "הקהל" וניכר עליו שהוא "א הקהל איד" ויתירה מזו כאשר פוגשים יהודי מקדימים לברכו בענין ד"הקהל" – שתהי' הצלחה רבה בפעולות ד"הקהל" – לפני הענין ד"מועד" והמטרה לכל הרעש בענין "הקהל" הוא כדי להביא ל"המעשה הוא

218. זהו "יום "הקהל"" – כיון ש"הקהל" שחל בשבת נדחה למוצאי שבת (שגם הענין ד"הקהל" צ"ל בשמחה) (ג-ד)

ההוראה מדברי התוספתא גבי מעמד "הקהל" "כהנים עומדים . . . תוקעין ומריעין ותוקעין . . . חיגר עומד ותוקע" – כאו"א מחוייב "לתקוע" ולהכריז ע"ד "הקהל" (גם אם הוא "חיגר" ברוחניות), ואם לאו – "דומה שאין כהן הוא" (ה-ח)

הנתינת כח ל"הקהל" מהפסוק "ויהי בישורון מלך גו' יחד שבטי ישראל" בפרט בו כ"א מקבל הברכה ד"בכור" ו"מלך" (ט-יח)

שייכותה לאדהאמ"צ (ה"אושפיזא" החסידי) – שדיבר ע"ז שאברכים ידברו ביניהם ע"ד יחודא עילאה, שזהו הענין ד"הקהל" גו' ליראה"; ענין זה שייך לכאו"א (גם לנשים), שצ"ל דיבור באופן של הבנה והשגה לפי ערכו, ובמרץ של אברכים צעירים (יג-טו)

הפעולה דשמחת בית השואבה וד"הקהל" בלילה זה צ"ל באופן של סדר חדש לגמרי, ובנוגע ל"הקהל" – "תוקעין בחצוצרות . . . כדי להקהיל את העם" (יט)

הנתינת כח לענינים אלו – ממשה רבינו שבדורנו; המעלה בלילה זה שניתן להשתמש גם במכשירים (ע"ד "תוקעין בחצוצרות .. כדי להקהיל את העם") כדי להפיץ את הענינים המדוברים בעולם כולו, במכ"ש מהשימוש בהם בעניני



271. "פקודת היום" דימים אלו – הענין ד"הקהל" (בביהכנס"ס, ובביתו של כאו"א), בכדי לפעול על קיום הפקודות ב"כל הימים"; להשפיע גם על אחרים שיעשו "הקהל" בעבודתם, ומתוך שמחה (ד-ח)

ליל ז' דחג הסוכות – ליל הושענא רבה:

285. שייכותה להושע"ר: "הקהל" (נקודת האחדות בין בני" להקב"ה) נפעל ע"י גילוי עצם הנשמה, בחי' היחידה ולפיכך הי' בביהמ"ק (בחי' יחידה שבמקום), ולכל אחד מישראל ממש והושע"ר קשור עם ביאת משיח צדקנו שנשמתו היא בחי' יחידה הכללית (ו)

שייכותה לשיעור חומש היומי (לג, יח): "שמה זבולון בצאתך וישכר באוהליך": תקרא את התורה הזאת – ישכר, באוהליך – ביהמ"ק, ולאידך כדי להקהיל העם צריך לצאת – זבולון בצאתך. חיבור שניהם בזה שההדגשה ב"הקהל" לא היתה על ההבנה אלא קריאתה כיום שניתנה בסיני (באימה וכו') והחיבור הוא מצד יחידה כנ"ל (ח)

בהושע"ר שמודגש ענין הגאולה צריך להוסיף בהכנה ל"הקהל" דלע"ל ע"י פעולות בעניני "הקהל" עכשו אע"פ שיש ריחוק הערך ל"הקהל" דאז שיהי' בביהמ"ק בנינא דקוב"ה בית נצחי וקריאת הפרשיות ע"י דוד מלכא משיחא (יד)

להתארגן ביחד ל"מבצע הקהל" (ע"ד המדובר לעיל (י"ג תשרי וליל ה'

העיקר" כי זהו אבן הבוחן שהענין חדר בפנימיות (ו-ז)

טעם שינוי ההנהגה בשנה זו לאחוז גם את האתרוג בעת אמירת הלל, בניגוד להנהגת כ"ק מו"ח אדמו"ר לאחוז רק הלולב (והטעם לזה י"ל – כדי למנוע שריטה), למרות החשש לפגיעה בהתקשרות – זהו בכדי להדגיש את הענין ד"הקהל", אחדות בני"ו, שזהו"ע עיקרי, פנימי, נפשי וגופני וכו' ככל התוארים שיכולים וצריכים לומר על הענין ד"הקהל" בכל אותיות האל"ף-בי"ת (ח-יא)

התקוה שתיכף ומיד באותו יום יתחילו לפעול בעניני "הקהל" (יז)

ליל ו' דחג הסוכות:

253. הדגשת ההוראה מ"הקהל" (אע"פ שהפעולה היא ע"י המלך) למגדול ועד קטן, כי מגלים ענין שלהם, יראה שלהם ושמירה ועשי' שלהם. קיום ענין הנ"ל בזה"ז שאין ביהמ"ק (ב)

שייכותה לשיעור תהלים היומי (קאפיטל צז): "ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים" (ז-יא)

בקשר עם שנת "הקהל" שבה מודגש "למען ילמדו וגו' ושמרו לעשות וגו'" יתאספו העסקנים להתדבר ביניהם בדרכי נועם ולהחליט שכל עיקר התעסקותם תהי' בחיזוק מצב היהדות (שמירת "כרמי שלי" היפך מ"נוטרה את הכרמים (אבל כרמי שלי לא נטרתי") (יד-יז)

יום ו' דחג הסוכות – כינוס "צבאות השם":

– כי בינתיים נמנו החכמים ופסקו הלכה  
באופן אחר (פה-כו)

יום שמחת תורה:

328. הקשר ד"הקהל" ל"לחיים":  
מטרת ה"הקהל" היא "ליראה גו", ובנוגע  
ליראה נאמר "יראת ה' לחיים" (יא)

התעסקות בענין "הקהל" היא ע"י  
כאו"א; "הקהל" בתורה – קיבוץ כל עניני  
התורה שמדובר בהם אודות "הקהל"  
(יב-יג)

ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון [א]:

332. בריאת העולם היתה באופן  
ד"הקהל" (שכל הנבראים נבראו ביום  
ראשון) ואח"כ נתפרטה לפרטים  
(מלמעלמ"ט), בכדי שע"י עבודת האדם  
("אדמה לעליון") יתגלה ענין האחדות  
("הקהל") שבהם (מלמטלמ"ע) (א-ג)

ענין הנ"ל בתורה – שנמשך מהכלל  
ד"אנכי" בריבוי פרטים, ועבודת האדם  
היא לאחדם בנקודה הכללית ד"ליראה  
את ה'" (ד)

בשבת מברכים מרחשון הוא הזמן  
העיקרי לפעול "הקהל" מלמטל"ע –  
מצד העולם ולא רק מצד "למעלה",  
והיינו מצד עבודתם של ישראל (ו-ז)

המשכת הענינים ד"הקהל" על כל  
השנה (ח)

החובה לעסוק ב"הקהל" – על כאו"א  
ממש, ואיש אינו מוציא י"ח חבירו (ט)

שייכותה לרמב"ם היומי (הל' גזילה  
ואבידה ספ"א): "כל הגוזל את חבירו שוה  
פרוטה כאילו נוטל נשמתו ממנו": שע"י

דחגה"ס)) בכדי שיהי' באופן ד"איש  
את רעיהו יעזורו וגו". הדגשת ענין  
זה כשנמצאים בסוף זמן הגלות שאז  
מודגש עוד יותר הצורך בהכנה ל"הקהל"  
דביהמ"ק השלישי (טו)

ליל שמחת תורה:

296. בשמע"צ ושמח"ת מודגש  
בעיקר ההמשך לימי חגה"ס; ובענינו –  
ההמשך בעניני "הקהל" (א-ב)

הרמז לענין "הקהל" בסימן דשמע"צ  
ושמח"ת – "פז"ר קש"ב": "הקהל" הוא  
כינוס בני המפוזרים (במטרה לפעול  
בחלקם בעולם) בכדי להקשיב לדברי  
תורה; ענין ה"הקהל" בעבודת כאו"א  
– הירידה לעוה"ז ("פזר") כדי לפעול  
ולהחדיר בו את ענין אחדות ה' ("קשב")  
(ג-ה)

ההוראה לפועל: המשך הפעולה בענין  
"הקהל" (אף שלא ראינו כן אצל רבותינו  
נשיאינו), ובמיוחד בשמח"ת שבו נוהגים  
להתאסף כולם יחד (ופעם נהגו לסבב  
מבית לבית – "פזר, ולהתאחד בענין  
השמחה – "קשב") (ו-ז)

ע"י הענין ד"הקהל" זוכים לגאולה  
– "ואתם תלוקטו גו"; "תלוקטו" רומז  
על ענין ה"לקט" – השבלים הנושרות  
כו', שהם "מאכל" (מזון וחיות) לעני –  
המשיח; שייכות הענין ד"הקהל" לכאו"א  
– מצד שייכותו למשה רבינו (ח-ט)

השתתפות ב"כינוס תורה": הטעם  
שמצינו ב' מאורעות ב"הקהל" דאגריפס  
שבנ"י אמרו לו "אחינו אתה", שפעם א'  
הי' זה ענין חיובי ופעם ב' ענין בלתי רצוי

חשש זה): "הקהל"ת בני" כדי לחזקם בתומ"צ - איננה "זכר", כי-אם עצם הענין ד"הקהל" (אלא שחסרים תנאים כו'), ואין עושים "זכר" בדבר שהוא עיקר המצוה (לדוגמא - אין אוכלים בשר ב"כורך", כיון שאכילת בשר הוא עיקר הענין דפסח); עצם הפעולה ד"הקהל" לחזק בני" בתומ"צ - היא חיוב בכל הזמנים ובכל המקומות (כו-לג)

כ"ו תשרי - "יחידות" לאורחים:

378. ההוראה בפועל - על כאו"א לחפש הזדמנויות לפעול בעניני "הקהל" במקומו, עד ל"הקהל" דהגאולה האמיתית והשלימה (ז)

כ"ו תשרי - "יחידות" לחתני הבר-מצוה:

382. שייכות הענין ד"הקהל" לבני מצוה, כולל תפלה ולימוד התורה בציבור.

כ"ו תשרי - "יחידות" לחתנים וכלות:

384. שייכות הענין ד"הקהל" לחתונה - עשיית "מקדש" להקב"ה.

כ"ו תשרי - "יחידות" לתלמידי הישיבות והתל' השלוחים:

386. שייכותה לתלמידי תו"ת שענינם נרות להאיר ע"ד הענין ד"הקהל", להשפיע ככל האפשרי על אחרים בענין ליראה כו' כל הימים (א)

ש"פ נח, ב' דר"ח מרחשון (מוגה):

397. סיום ס"ת - ע"ד הענין ד"הקהל", שמיעת עניני תורה "כאילו

חיזוק הענין ד"הקהל" (אהבת ואחדות ישראל) נשללת האפשרות לפגיעה בחבירו אפי' בשוה פרוטה בלבד, והעיצה לזה ע"י "לתקן הדיעות" (יד-טו)

חלוקת המשקה בקשר עם פעולות "הקהל" וכו' (טז)

הלימוד דרשב"י הי' באופן ד"הקהל" - דהחברייא, ודעניני התורה; ההוראה לפועל: העבודה ד"הקהל" בלימוד כל חלקי התורה, ובמיוחד בדורנו זה שאין אפשרות להמתין ללימוד שאר החלקים בגלגול נוסף; בנוגע לפועל - להשתדל ביותר בכל הקשור ל"הקהל" בלימוד התורה, ובפשטות להכריז: "אידן, כאפט אריין" (יט-כ)

ש"פ בראשית, מבה"ח מרחשון [ב]:

360. הדגשת ההוראה בדבר חשיבות ההשפעה על הזולת בשנת "הקהל"; ההוראה לפועל: על כאו"א לעסוק בענין "הקהל"; המשכת נתינת כח משמח"ת לפעול על ענין זה מתוך שמחה (כ-כג)

"הקהל" במשך כל השנה באופן ד"קרן" המורה על חזק ותוקף (כד)

על ראשי המתעסקים בענין "הקהל" להתאסף ביניהם ולהתייעץ ע"ד אופני הפעולה, כולל רישום כל המקבלים ע"ע בזה ושיתקשרו אליהם בכל חודש כו'; ההתחלה בזה - מיד במוצש"ק, ועכ"פ ביום א' (כה)

(השתתפות בכינוס תורה): הטעם שאין עושים זכר ל"הקהל" (דאין לומר שהוא מחשש שיירא כמרידה במלכות, שהרי היו זמנים ומקומות שלא הי'

הסוכות, אלא היא נמשכת לכל השנה, ובפרט מז' מרחשון שאז העבודה היא בעולם עצמו; הקשר ליום השבת ("משה תיקן . . להקהיל קהילות") (א-ג)

התוכן ד"הקהל" מתקשר למצוות מילה דפרשתינו, כי התוכן של מילה הוא האחדות של כל ישראל, שהוא התוכן ד"הקהל" (ז)

קשר נוסף ד"הקהל" לפ' לך לך: מצות "הקהל" נוהגת רק כש"כל יושבי' עלי", ענין שיהי' בשלימות לעת"ל, כמדובר בברית בין הבתרים שבפרשתינו (ח)

ההוראה לפועל: לפרסם הכרוז ע"ד הענינים דשמחה ו"הקהל" (ט)

נתינת "יישר כח" לכל האורחים אשר הרגש החסידי האיר בהם בגלוי, להיות בד' אמותיו של נשיא הדור, כ"ק מו"ח אדמו"ר, במשך הזמן ד"הקהל" (יא)

שלימות הענין ד"הקהל" – לעת"ל (יב)

432. "הקהל" במשך כל הזמן שמתכוננים לבנין ביהמ"ק.

435. גודל הרחמנות על אלה שלא באו לנשיא דורנו ל"הקהל".

ע"י פעולות בעניני "הקהל" ניתוסף באהבתו של הקב"ה ומכיון שכן מוסיף ומסייע ב"הקהל" האמיתי (קהל גדול ישו בו הנה). חלוקת המשקה לחברי הבד"ץ שליט"א עבור כינוס "הקהל" כאן (יח)

ש"פ וירא, ט"ו מרחשון:

446. שייכותה לפרשת השבוע וזיטע

עתה נצטווה בה; ר"ח – חידוש ב"ראש" דכאו"א מישראל, שהו"ע המלך שעליו מוטלת מצות "הקהל"; פ' נח – בתיבת נח הי' "הקהל" בשלימות (ה-ז)

סיום הס"ת (וההוספה בתומ"צ שעי"ז) הוא הכנה ל"הקהל" העיקרי בגאולה האמיתית והשלימה, שאז יקויים "לך לך גו' אל הארץ אשר אראך" בשלימותה (ח-ט)

ש"פ נח, ב' דר"ח מרחשון (בלתי מוגה):

405. שייכותה לרמב"ם היומי (הל' חובל ומזיק ד-ו) "המגבי' ידו על חברו כו' שתוכנה אחדות ישראל ובמילא שלילת הפכו ועאכו"כ השלילה ד"המגבי' ידו על חברו" ח"ו. התעוררות על כינוסי "הקהל" וחלוקת המשקה עבור מסיבות אלו (טו-טז)

שייכותה ללקולוי"צ פ' נח ע' כו: "מתכנשי וכו' ומליין": אחדות בו"ק (כ)

במה שנתבאר הטעם שאין עושין זכר ל"הקהל", כיון שהענין העיקרי ישנו – קשה מההיתר לעשות מנורה שאינה בת ז' קנים (וכן בית תבנית היכל), אף שהענין העיקרי ישנו (כט)

ההוראה לפועל: הוספה בהפעולות ד"הקהל"; ב"הקהל" מודגש הענין דפרטי חילוקי האותיות כו', כיון שיש לפעול זאת בכל אדם באותיות המתאימות לו (ל-לב)

ש"פ לך לך, ח' מרחשון (מוגה):

422. שנת "הקהל" אינה רק בחג

פסח וחגיגה או שני שעירי יוהכ"פ  
ובשניהם מודגש ענין "הקהל" את העם  
(יד)

ע"ד הנ"ל בסי"ד (ל)

ר"ח כסלו – כינוס השלוחים":

529. "כ"א מישראל הוא מלך  
בסביבתו, ותפקידו (כמלך דכל ישראל)  
לקרוא בפני האנשים הנשים והטף  
פרשיות בתורה לפעול בהם "ליראה את  
ה'" באופן נצחי – "כל הימים".

ש"פ ויצא, ז' כסלו (מוגה):

542. זמן המתאים לקבל החלטות  
טובות בעניני הפצת המעיינות חוצה,  
ובעניני "הקהל". שייכותה לפרשתינו (ל,  
כד) יוסף ה' לי בן אחר, שמאחר נעשה בן.  
"הקהל" (אחדות ישראל) הוא מהענינים  
העקריים דתורת החסידות (ו)

546. 554. 562.

ש"פ וישלח, י"ד כסלו (מוגה):

596. לנצל כל הזדמנות ל"הקהל".  
לא להסתפק בזה שיש לו יראת ה' אלא  
להקהיל יהודים אחרים ולפעול עליהם  
ליראה את ה'. אין חילוק ב"הקהל" בין  
האנשים נשים וטף (יז)

610.

- ח"ב -

23.

י"ט כסלו:

48. "וגרך אשר בשעריך" – גיור  
כהלכה דווקא - ומאי קמ"ל? (יט)

52.

אשל וגו' שהקריא בשם העוברים ושבים  
שמו של הקב"ה, תוכן הענין ד"הקהל"  
ליראה את ה' (ב)

שלימות הענינים דשמחה ו"הקהל"  
– לעת"ל, שאז תהי' שלימות והרחבה  
בכל הענינים (ד-ה)

שייכותה לתהלים קאפיטל קכח  
(מזמור דבעל ההולדת): "מלא את  
אשפתו" "אשתך גו' סביב לשולחנך"  
"בנים לבניך שלום על ישראל" "גבר ירא  
ה'" "כל ימי חיך" (ז)

שייכותה לחינוך (ט)

"ויהיו חיי שרה גו' שני חיי שרה"  
"כולן שוין לטובה" – ע"ד הענין  
ד"הקהל", שמחד יש בו התחלקות  
פרטים כו', ולאידך נעשים כולם מציאות  
אחת, קיבוץ ואחדות בכל כוחות הנפש  
גם בכוחות התחתונים "טף" (יא)

שייכותה לשם נשיא דורנו: "יוסף" –  
שמ"אחר" נעשה "בן", הענין ד"הקהל"  
(יד)

כללות עבודת ה"שליח" היא "הקהל"  
את העם גו' ליראה את ה' (יז)

ש"פ חיי שרה, כ"ב מרחשון (מוגה):

480. העבודה בכל הפרטים – התוכן  
ד"הקהל"; "פרו ורבו" ברוחניות – תוכן  
"הקהל" כפשוטו; כיבוש הארץ מאפשר  
קיום המצוה בשלימות (ט)

ש"פ תולדות, מבה"ח וער"ח כסלו  
(מוגה):

506. שייכותה לפ' תולדות: שני  
השעירים דיצחק ליעקב הם כנגד קרבן

ו"תשמח". שייכותה לחנוכה בענין חגה"ס בב' פרטים וכן בענין ליראה את ה' (תורתך וחוקי רצונך) (א)

שייכותה לקריה"ת דיום חמישי דחנוכה "ביום החמישי נשיא לבני שמעון" – "למען ישמעו" (כ)

**ש"פ מקץ, שבת חנוכה:**

135. "הקהל" בחנוכה: "על פתח ביתו מבחוץ". בשנת "הקהל" הדגשה נוספת לפעול בכל ענייני חנוכה שנקודתם "נר מצוה ותורה אור".

חלוקת המשקה להתוועדויות – "הקהל" (שמזרזים "הקהל" דלע"ל, קהל גדול ישובו הנה) (יט)

נר ח' דחנוכה - כינוס "צבאות השם":

156. השייכות דכינוס זה לשנת "הקהל" – שמטרתו להוסיף חיזוק בענייני תומ"צ ("ליראה את ה'"); וההוראה לפועל: ניצול שנה זו לפעולות ד"הקהל" (ז')

**ש"פ ויגש, ה' טבת תשמ"ח (מוגה):**

168. בשנת "הקהל" שענינה הוא הוספה בתורה, מודגש יותר הצורך בהוספה בלימוד התורה (ו-ז)

הדגשת קניית ספרים לבתים ולחו"כ בשנת "הקהל" וכן בנוגע ל"טף" כהפסק ב"הקהל" "ובניהם אשר לא ידעו ישמעו ולמדו ליראה את ה' וגו'" (י)

**עשרה בטבת:**

187. ענין התענית הוא "בזעקיך יצילוך קבוציך" – הענין ד"הקהל", ומובן

**ש"פ וישב, כ"א כסלו (מוגה):**

65. הטעם שלא קבעו זכר ל"הקהל" כדי שלא יתמעט היוקר שבזה ולאידך התוכן והפעולה ד"הקהל" הוא חיוב תמידי ובפרט בשבתות (יב)

שייכותה לחנוכה בהשתתפות הנשים, בענין החינוך ובתוכן הענין ד"תורתך" ו"חוקי רצונך" ועוד ובמילא ימי חנוכה מסוגלים לענייני "הקהל" – ע"י סידור התוועדויות ומסיבות של שמחה. שייכותה לפרשתינו "מגורי" לשון אסיפה וכן ענין יראה (ליראה את ה') (יג)

81.

**כ"ד כסלו - "יחידות" לאורחים:**

87. כל השנה צריך לפעול ב"הקהל" (ג)

**כ"ד כסלו - "יחידות" לחתני הבר-מצוה:**

94. ברכה לבני המצוה, הוריהם ומדריכיהם, שתחזק את החלטתם בענייני תומ"צ, כולל השפעה על הזולת, במיוחד ב"שנת הקהל".

**כ"ד כסלו - יחידות לחו"כ:**

96. הדגשת היות דוגמא חי' לכל הנמצאים בסביבתכם בשנת "הקהל" ובודאי שכ"א פועל ויוסיף בזה ע"י עשיית ביתו "בית של הקהל".

**ימי חנוכה:**

98. כיון שענינו של חנוכה הוא "פרסומי ניסא", מן הראוי להוסיף בפרסום הנס ע"י הדיבור בענייני חנוכה ובמיוחד בשנה זו, שענינה "הקהל"

בכינוסים (וכשיהודים נועדים יחדיו);  
בש.ז. שיש להשתדל בכינוסי "הקהל"  
(יג)

330.

כ"א שבט - יחידות לאורחים:

339. הדגשת ה"שליחות" של  
לעשות לו ית' דירה בתחתונים בשנת  
"הקהל" (ג)

ז' אדר:

388. אף שלא מצינו בחב"ד הנהגות  
מיוחדות בקשר ליום ז' אדר, הרי עתה יש  
להשתדל בזה, הן מצד ירידת הדורות, והן  
מצד מעלת שנה זו - שנת "הקהל" (א)

400.

תענית אסתר ופורים (מוגה):

411. הדגשת הענין ד"הענק תעניק  
לו" - דהקב"ה לבנ"י לאחרי שבנ"י עבדו  
בשית אלפי שני - בשנת "הקהל" שבאה  
לאחרי שנת השמיטה (יג)

כ"א אדר - סיום ה"שלושים":

425. פרשת ויקהל-פקודי - כלל  
ופרט; השייכות לגאולה - "קהל גדול  
גו" והמנין העשירי; שלימות הכלל  
("ויקהל") תלוי בשלימות הפרט  
("פקודי"); ההוראה לפועל: השתדלות  
בהענין ד"ויקהל", בפרט בעמדנו בשנת  
"הקהל" (ח)

ש"פ ויק"פ, פ' פרה מבה"ח ניסן:

436. הדגשת ענין האחדות בכתבת  
ס"ת ע"י השלוחים בשנת "הקהל"  
שענינה אחדותם של ישראל ע"י "התורה

שע"ז נגרמת שמחה (א-ב)

"עשרה בטבת" שהוא ענין השלימות  
דמספר עשר (הכולל כל המספרים), היא  
ע"ד הענין ד"הקהל", וגם לשון עשירות  
הפועלת שמחה; שייכותה ללימוד  
השו"ע, "ושמרו לעשות את כל דברי  
התורה הזאת", וכן בענין ליראה את ה'.  
בעשרה בטבת נאמר "בעצם היום הזה"  
(ע"ד יוה"כ פ), ושלימות הענין ד"הקהל"  
ו"תשמח" (אחדות ושמחה אמיתית)  
נעשה ע"י גילוי העצם (ג-ז)

שייכותה ל"סמך מלך בבל על  
ירושלים", שע"י המצור נתאחדו וכן  
בירושלים "שלימות היראה" (יא)

שייכותה ל"זריזות" בזה שנפעלת  
ג"כ ע"י "גילוי העצם" (טו)

ש"פ שמות, י"ט טבת:

231. הדגשת אחדותם של ישראל  
בלימוד הרמב"ם בשנת "הקהל" (לז)

ש"פ בא, ד' שבט:

278. הכנה לקיום היעוד ד"ולא ילמדו  
איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי  
למקטנם ועד גדולם" (יב)

ש"פ בשלח, י"א שבט (מוגה):

298. קריאת הפרשיות ע"י המלך  
פועל אחדות, שכולם שוין לשמוע -  
באופן של למעלה מהתחלקות (ג)

שייכותה לשבת שירה - "הם הכירוהו  
תחילה". הדגשת ענין קי"ס, גילוי  
עצמותו ומהותו ית' שפעל שים ויבשה  
(העלם וגילוי) שוין בשנת "הקהל" (ה)  
הדגשת ההצעה ע"ד נתינת הצדקה

79. ע"ד הנ"ל בע' 39. "הקהל" ענין כללי – משותף של כל המצות: "ליראה את ה'" ודוגמתו בהלכה: העוסק במצוה פטור מן המצוה (א)

זמן מסוגל ל"ביאת בן דוד" להיותה ב"מוצאי שביעית" (ג)

119. "ניסי ניסים נעשו להם" בכינוס "הקהל" שהתקיים היום.

131. 133. 151.

אחש"פ:

166. חידוש מיוחד באחש"פ השתא להיותו בשנת "הקהל" – זמן מסוגל ל"ביאת בן דוד" (ז)

170. 175.

כ"ד ניסן - "יחידות" לאורחים:

182. טעם הביטוי "שנת הקהל" אע"פ שלא מוזכר בתושב"כ וכיו"ב – ד"מנהג העולם" הוא אשר באם בשנה מסויימת ישנו דבר יוצא מן הכלל, גם רק באחד מימי השנה, אעפ"כ השנה כולה מוזכרת ביחס לאותו דבר, וע"י שמזכירים את הענין פועלים על כאו"א מישראל "למען ישמעו גו'" (ז-ח)

185. 189.

ש"פ שמיני, מבה"ח וער"ח אייר (מוגה):

203. הדגשת ענין הגאולה בשנה זו, שנת "הקהל", שהיא שנה שמינית; ובפרט מצד מעלת המקום – ביהכנ"ס וביהמ"ד של הנשיא השמיני (י)

התחלת הפעולות בענין החיות עוד

הזאת" (ב)

463. 466.

ש"פ ויקרא, ר"ח ניסן (מוגה):

481. ל' הרמב"ם לענין קריאת התורה ב"הקהל": "כאילו כו' ומפי הגבורה שומעה" – כי "המלך שליח הוא להשמיע דברי הא-ל" (טו)

502.

ש"פ צו, שבת הגדול:

518. לנצל יום סגולה זה דער"פ לעריכת "כינוסי "הקהל"" ולעורר על לימוד הרמב"ם. לימוד הרמב"ם ש"מקבץ לתורה שבעל פה כולה" זהו הכנה לקהל גדול ישובו הנה ובהדגשה בשנת "הקהל" (י)

607.

ח"ג –

29

אור לי"א ניסן - לאנ"ש שי' שבירכו אותו:

34. שנת "הקהל" – זמן מוכשר להגאולה

ליל ומוצאי י"א ניסן:

39. ב"הקהל" מודגש ב' קצוות: מחד ריבוי פרטים ולאידך כל הפרטים מתאחדים למציאות אחת, ואחדות זו נמשכת עד למטה מטה (ד)

הוספה בפעולות "הקהל" (יא)

70. 78.

לילות דחג הפסח:



**פסח שני:**

**300.** הדגשת ההוראה מפסח שני (פעולת אחדים מישראל על כלל ישראל) בשנת "הקהל" (ד)

ליל ומוצאי ל"ג בעומר:

**307.** שייכותה לפ' אמור: להזהיר גדולים על קטנים ("הטף למה באו" ליתן שכר למביאיהן") (ב)

ש"פ אמור:

**338.** שייכותה ללימוד מהקב"ה עצמו ("מאתי תצא"): "יראה כאילו כו' ומפי הגבורה שומעה, שהמלך שליח הוא להשמיע דברי הא-ל" (כב)

ש"פ בהר-בחוקותי, מבה"ח סיון (מוגה):

**348.** מצות "הקהל" תוכנה שייך למתן תורה (ו)

הדגשת הבאת הילדים לביהכנ"ס לשמוע עשה"ד בשנת "הקהל" שענינה "הקהל".." והטף", "כיום שניתנה בו בסיני" (יא)

**356.** "הקהל" בבני פועל "הקהל" בכל העולם, דצח"מ (ובכל העולמות) (ג)

**371. 373.**

ג' סיון:

**380.** הדגשת הערבות דהקטנים למ"ת בשנת "הקהל" שהטף באים ג"כ ומשתתפים בענין התורה וההוראה בקשר לדרוש "בחודש השלישי" בתו"א שיכולים להסבירו לכאו"א, אנשים נשים

בהתוועדות זו עצמה; להדגיש את ענין הגאולה בכל ענין וענין, והמשכן על הימים שלאח"ז, עד לביאת הגאולה בפשטות (יא)

**216.**

ב' אייר:

**219.** הדגשת פעולת המלך על בני"ע"י העבודה של ה"שלוחים" שפועלים ה"נצח ישראל" בשנת "הקהל" ששומעים הפרשיות מפי המלך (ג)

**221. 228.**

ש"פ תזו"מ:

**241.** הדגשת לימוד התורה ברבים בשנת "הקהל" (ג)

הדגשת פעולות בל"ג בעומר בשנת "הקהל" . האנשים הנשים והטף" (עם מחיצות וכו' כמובן וגם פשוט) (כז)

ש"פ אחרי קדושים, י"ג אייר (מוגה):

**282.** "קדושים תהיו כי קדוש אני" – כאו"א מישראל הוא "קדוש", ועד למדריגת כה"ג (ולכן "נאמרה פ' זו ב"הקהל" מפני שרוב גופי תורה תלויין בה"); ומכאן הוראה שהזירו על קיום התומ"צ בשעת כינוס "הקהל" צ"ל באופן חיובי, וכידוע בדברי ימי ישראל שדווקא שיטה זו הצליחה יותר כו' (ו-ח)

**291.** טעם להרעש על "הקהל" במשך כל השנה. הצורך להרעיש בענין "הקהל" – מכיון שמישיח עדיין לא בא. התמיהה היא למה לא הרעישו על "הקהל" בשנה שעברה?.

- ח"ד -

1. 7. 16. 24. 37.

י"ז תמוז – תענית נדחה:

48. הדגשת הענין ד"לא אותי בלבד  
גאל הקב"ה בי"ב תמוז כו" בשנת  
"הקהל" (ב)

103. 101. 71.

ה' מנחם אב:

107. הדגשת הענין ד"יצחק", "כל  
השומע יצחק לי" בשנת "הקהל" (ח)

133. 136. 137. 142. 144.

ש"פ ואתחנן – שבת נחמו (מוגה):

155. הדגשת גילוי בחי' היחידה  
בשנת "הקהל" אצל "אנשים נשים וטף"  
בשנת "הקהל" (ט)

הדגשת החיוב ד"ואהבת לרעך כמוך"  
בשנת "הקהל" (ט)

171.

ש"פ עקב, מבה"ח אלול (מוגה):

179. הוספה בפעולת "הקהל" –  
צריכים לחטוף (ע"ד לשון חז"ל "חטוף  
ואכול כו") בימים האחרונים לנצלם  
במילואם (ט)

ש"פ ראה, אדר"ח אלול:

222. חלוקת המשקה לפעולות  
ד"הקהל" ועוד (כה)

227.

ש"פ שופטים, ז' אלול:

252. הדגשת ההצעה - לעשות

וטף כל חד וחד לפום שיעורא דילי' (ג)

הדגשת הענין ד"כל המלמד את בן  
חבירו תורה כו" וחינוך הקטנים בכלל  
(גם ע"י הנשים) בשנת "הקהל" (י)

שייכותה למנין בני, שנימנו בשבט  
לוי גם "מבן חודש ומעלה" (יד)

391. 415.

ט' סיון - יחידות לאורחים:

447. הדגשת ההוראה משיעור חומש  
היומי, רביעי דפ' נשא: "ואני אברכם",  
ברכת כהנים שענינה האחדות דכל  
ישראל בלי שום תנאי והגבלה – בשנת  
"הקהל" שכל השנה "שטורעמט" ונותנת  
כח שיהי' "הקהל" . . והטף" (י)

ש"פ נשא:

467. הדגשת ההוראה מחגה"ש  
בקשר ללימוד התורה בשנת "הקהל"  
בהתאם לתוכנה של מצות "הקהל" וכן  
למעמד הראשון של "הקהל" במ"ת "יום  
אשר עמדת לפני ה' אלקיך בחורב באמור  
ה' אלי "הקהל" לי את העם ואשמיעם את  
דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים  
גו", "יום "הקהל", שהי' "הקהל" דכל  
הדורות (א)

בדר"ח תמוז - לתלמידות  
המסיימות:

529. הדגשת הענין שנעשים כולנו  
"שבט לוי" מלשון ליווי וחיבור בשנת  
"הקהל" (ז)

555.

לנצל השעות והרגעים האחרונים דשנת  
"הקהל" (ה)

להתחיל את ה"הקהל", הוספה  
באחדות ישראל בעת ההתוועדות ביום  
השבת שלפני ר"ה (ז)

הדגשת ההוראה בענין האחדות לא  
רק במחשבה אלא בפו"מ בסיומה של  
שנת "הקהל" שתוכנה הו"ע האחדות  
(יב)

ענין שהזמ"ג בסיומה של שנת  
"הקהל" להקהיל כל פרטי כחותיו וכל  
עניניו וכל האפשרויות שלו כו' וגם בנוגע  
לפעולה על הזולת (כב)

ברכת ער"ה (לאחר שחרית):

384. ממשיכים את ה"הקהל" בשנת  
תשמ"ט (ב)

ברכת ער"ה – (לאחר מנחה):

387. עניני "הקהל" ותשמח  
ממשיכים גם בליל הראשון דר"ה ע"ד  
הקטרת החלבים (א)

388. 389.

י"א חשון - ברכה לתלמידי  
השלוחים

393. שייכותה ל"לך לך מארצך גו".

מוצש"ק פ' תרומה, ב' אדר:

הדגשת המשכת הברכות מעצמותו  
ומהותו ית' בשנת "הקהל" (ב)

407

תשמ"ט

- ח"א -

"מסיבת סיום" לילדים וההנהלה  
מהמחנות - בשנת "הקהל" (יד)

254. 272.

ש"פ תצא, י"ד אלול (מוגה):

264. שייכותה לשמחה בכלל  
ולשמחת יו"ט ("להאכיל לגר ליתום  
ולאלמנה כו") (ג)

מכתב כללי, ח"י אלול:

293. חשבון הנפש ד"שנת "הקהל"  
על פעולות "הקהל".

296.

ח"י אלול:

299. שייכותה לנתינת שליחות של  
מצוה "שוה לכל נפש" (ה)

י"ט אלול:

302. "אריינכאפן" לבנות בתים  
פרטיים-בניני רשות עוד ב"שנת  
"הקהל", כי בנוגע לבתים ציבוריים  
פשוט שצריך לעסוק בזה כל השנה  
ומאי קמ"ל?! והרי זהו ענינו של "שנת  
"הקהל", ענין ה"ציבור" (ה)

332. 338.

כ"ד אלול - ל"נשי ובנות ישראל"

339. הדגשת ענין האחדות, שלילדים  
ניתן הכח לברך כמו המבוגרים - בשנת  
"הקהל" (ב)

ש"פ נצבים, כ"ח אלול:

367. שייכותה ל"אתם נצבים.. טפכם  
נשיכם גו' לעברך בברית ה' אלקיך גו".  
בעמדינו בסיומה של שנת "הקהל" -

התורה לנצחיות הנשמה. שייכותה לל"ג בעומר).

ט 378 (הדגשת מעלת החינוך וחובתו). 380 (ענינה בת"ת). 409 (הדגשת החינוך במצוות "הקהל"). 410 (כשאין מלך – קורא המנהיג). 445 (נקהלים מגדול ועד קטן, והקריאה דווקא על ידי מלך – שממשיך קבלת עול. בזה"ז חובת כל רב ומנהיג). 487 (באיזה גיל הם ה"טף" הבאים לבית המקדש).

י 193 ישנו ברוחניות. דיוק הלשוניות דושמרו לעשות וגו'.

יא 302 (ענינה אחדות. שייכותה לגמ"ח. גר אשר בשעריך. בטף). 324 (אחדות).

יג 273 (שייך גם לטף).

יד 127 (הכהנים הקהילו העם ע"י תקיעה בחצוצרות). 132 (שייכות ה. לכהנים). 133 (הוראה מ"הקהל" – המלך קורא. גם טף באו, שזהו"ע החינוך). 262 (לאסוף ילדים בשנת "הקהל"). 421 (שייך לנשים וטף. בטף הרי זה רק מצד המצוה משא"כ באנשים ונשים)

יז 239 (טף בגדר המצוה).

יט 261 (טף ב"הקהל" ובמעמד ד"אתם נצבים"). 284 (מתחיל בראש השנה). 300 איחוד כל ישראל. קריאה בתורה על ידי המלך). 321 (פרטי דיני "הקהל", והמוכרחים עפ"י פשוש"מ). 324 (אפשרויות כל ישראל לשמוע בב"א). 325 ההיתר לפרק הבימה שנעשתה בשביל "הקהל"). 327 (באיזה ס"ת). 327 (בעבודה). 546 (באדם. שייכות מיוחדת

יום ב' דר"ה:

9. הזכרת שמות וניגוני רבותינו נשיאינו: טעם המנהג – ההתאחדות עם רבותינו נשיאינו הפועלת על כל השנה ובכל ישראל; ובמיוחד בבואנו משנת "הקהל" (דכל ישראל), ו"תשמח" (ניגון) (א-ב)

המשך שיעור החומש במוצאי ר"ה – בענין "הקהל" הקשור עם מ"ת, ושלימותו לע"ל "קהל גדול ישובו הנה" (ו-ח)

צום גדלי:

20. ההוראה משיעור חומש היומי בענין מצות "הקהל" – שענינה האחדות ישראל אורייתא וקוב"ה) – להמשיך גם השנה בכל עניני "הקהל" (ד-ה)

## ס תש"נ ס

ח"ג -

ש"פ במדבר, ב' סיון:

252. השתדלות שכל ילדי ישראל יהיו בביהכנ"ס בעת קריאת עשה"ד – יש בזה גם הענין ד"ליתן שכר למביאהן, כפי שמצינו בנוגע ל"הקהל" (יא)

## ליקוטי שיחות

ו 342 (שייכותה לצדרה וגמ"ח שמקרבים ומאחדים העשיר והעני). 383 (שייכותה לפורים – אנשים נשים וטף). ז 334 (חיוזק הקשר בין נצחיות

ילדים הקשר לשנת "הקהל". 515. 536  
(פעולה נמשכת באופן דמוסיף והולך).  
583 ענין ד"הקהל" בחג הסוכות נמשך  
עכ"פ עד חה"ס הבא).

כה 324 (מ"הקהל" לומדים הנחיצות  
בענין החינוך).

כו 269 (ביאור דברי הזהר "מה להלן  
כללא דכלהו ישראל אוף הכא כו").

לב 192. 214.

לג 218 (ענינה אחדות ישראל). 219  
(גם הטף. כיום שניתנה בסיני).

לד 187 (הטעם שנאמרה בסיום  
התורה בסמיכות להסתלקות משה). 189  
(מצות המלך או מצות הציבור כולו).  
191 (כנ"ל). 193 (ענינה בזה"ז). 211  
(דיוק לשונות הרמב"ם במצות "הקהל").  
212 (אם היו קוראים כל התורה. זירוז  
וחיזוק דת האמת אינו רק תכלית המצוה  
כ"א עצם המצוה גופא). 213 (המצוה רק  
על המקהיל או גם על הנקהלים). 214  
(מצוה א' או ב' במנין המצוות). 215  
(נצחיות מצות "הקהל". מעלתה בזה"ג  
על קיומה בזה"ב). 326 (ענינה לגלות  
מלכות הקב"ה. אחדות). 327 (קיראת  
התורה ע"י המלך). 329 (כל השנה נק'  
ע"ש "הקהל"). 330 (עריכת כינוסים.  
מצוה גם בקטנים). 331 (פעולת  
ה"הקהל" דאנשים ונשים וטף – בנפש  
כל אדם). 335 (אחדות).

לה 62 (אם הבאת הטף הוא משום  
חינוך). 323 (שנת "הקהל").

לו 245 (שנת "הקהל". טף במצות  
"הקהל").

לנשים). 562 (למען ישמעו. שלימות  
התורה). 566 (בטחון פועל "הקהל").  
615. 611. 575.

כ 381 (שמיעת התורה כמפי הגבורה)  
421 (כנ"ל). 460 (במוצאי שביעית בן דוד  
בא. ברוחניות גם בחו"ל ובוזה"ג. גם בטף.  
המלך קורא). 532 (ענינו – שלימות  
העם ושלימות התורה). 533 ("הקהל" –  
בה"א הידיעה).

כא 353 (החיוב בטף). 467 (כנ"ל).  
הפירוט "וגרך אשר בשעריך"). 489  
(החיוב בטף). 500 (כנ"ל).

כב 187 (מלשון קהל ומציאות אחת.  
גם טף). 192 (כנ"ל). 193 (במוצאי  
שביעית בן דוד בא). 247 (שייכותו לר"ח  
ניסן). 344 (בוזה"ז ענינו הוספה בחינוך  
הטהור).

כג 188 (קריאת התורה ב"הקהל").  
294 (מדגיש שלימות העם. השפעת  
הטף בגדולים). 382 (התעוררות להוספה  
בכל עניני יהדות). 391. 407. 410 (שנת  
"הקהל" מסוגלת שישמעו וילמדו ויעשו  
כל התורה).

כד 103 (קריאת המלך ב"הקהל").  
106 (כנ"ל). 197 (שייכות תוכן מצות  
"הקהל" לשמיטה והדגשתה ב(תיאור)  
זמן המצוה). 201 (שקו"ט אם "הקהל"  
מה"ת תלוי במצות שמיטה מה"ת). 201  
(הפרשיות ד"הקהל" מבטאות אדנות  
הקב"ה על האדם, חוקי הטבע ונכסי  
האדם בהתאם לג' ענינים אלה בשמיטה.  
טעם שנקראות ע"י המלך. 303. 309  
(לאחרי הגאולה). 310 (לסדר כינוסי

- התפשטות). 90 (קיבוץ כל כוחות הנפש. שייכותה לענין כיבוש הארץ). 115 (המשכת הנקודה דליראה גו' בכל הכוחות ובכל הימים. אם היא מצות המלך). 125. 149 (הקהל . . האנשים גו' - כולם בשוה נקודה אחת כו'). 163 (הטעם שלא קבעו זכר להקהל). 164 (חיוב תמידי). 165 (שייכותו לענין תורה). 230 (קריאת הפרשיות ע"י המלך פועל אחדות בבנ"י שכולם שוים לשמוע כו', בחי' נקודה שלמעלה מהתחלקות). 313. 345 (ל' הרמב"ם לענין קריאת ס"ת בהקהל: כאילו כו' מפי הגבורה שומעה).

- ח"ב -

416 (שנת שמינית). 433 (גודל הפעולה של הפירסום עד"ז כו'. מביא לשמירת וקיום גופי תורה). 458 (שייכותו למ"ת). 585 (גילוי בחי' יחידה באנשים, נשים וטף). 595 (הוספה בפעולות הקהל). 626 (קשור עם שמחה). 679 (הקהל בחי' נקודה ואחדות, משא"כ ענין שמיטה. ענינו אינו הבנה כ"א יראה וכוונת הלב שהכל שוין בה). 680 (קריאת התורה בהקהל ע"י מלך, ולא ע"י סנהדרין כו'). 681 (ענינו גם בזה"ז). 682 (הטעם שכל השנה נק' שנת הקהל, אף שקיום המצוה היא בחה"ס). 683 (ענינו גם בזה"ז. עריכת כינוסי הקהל. גם בטף. שייכותו לכל מנהיג ורב כו'). 684 (מצותו באנשים נשים וטף). 685 (ענינו בכל אחד - להקהיל כל התכונות ומחדו"מ כו'). 686 (עריכת כינוסי הקהל). 695 (דמיונו לק"פ שהוא קרבן יחיד דומה לקרבן צבור).

לח 154 (שנת "הקהל").

טל 356 (נסיעה לרבי לשנת "הקהל").

## ספר השיחות

תשמ"ח:

- ח"א -

7 (נקודה אחת). 9 (השער לכל עניני השנה). 13 (התאחדות של ריבוי פרטים). 16 (ענינה הרוחני גם כשאין ביהמ"ק קיים). 17 (הטעם שלא קבעו זכר למקדש בנוגע למצות הקהל). 18 (ענינה ברוחניות גם בזה"ז. ושמרו לעשות גו' כל הימים). 19 (צריך לפרסם עד"ז בקול רעש גדול כו'. מצותה גם בטף). 20 (לארגן כינוסי הקהל אצל יחידים ומוסדות). 21 (לסדר כרטיסים של חברים באירגון הקהל). 27 (שייכותה למצות כתיבת ס"ת. שייכותה לר"ח). 43 (השער לכל עניני השנה). 44 (המשכתה מחה"ס על כל השנה). 49 (שייכותה לענין מילה שבפ' לך לך. מצותה פעולה נמשכת - כל הימים גו'). 50 (מצותה בזמן שישראל יושבין על אדמתם כו'). 51 (שייכותה לשבת). 55 (המשכתה מחה"ס על כל השנה). 56 (שייכותה לשבת). 59 (כנ"ל - 49. 50). 63 (מעלתה, אף דוישכון ישראל בטח בדד). 64 (שייכותה לענין השליחות). 67 (פעולתה גם בטף ובדומם). 73 (קיבוץ ואחדות כל כוחות הנפש). 76 (גם בכוחות התחתונים. מצותה בטף). 83 (חיבור ב' הענינים ד"הקהל" - ביטול, ושמחה

## אגרות קודש

ו שמג-ה (הרחבת מוסדות החינוך הכשר).

ז ג. יג. (זכר ל"הקהל").

כא קסט.

כד רכ-רכג (קריאת המלך, שאימתו עליך, חודר בפני). רלא. רלג. רלז (הדגה בענין החינוך). רמט (כנ"ל). רנא-ב (כנ"ל). רנו (כנ"ל) רצא (קירוב העני והעשיר. גמ"ח). שי (דמיון בין "הקהל" לפורים). שיג-ד (כנ"ל). דכא ("הקהל" ופסח שניהם לכל ישראל אנשים נשים וטף). שלא ("הקהל" כל הכחות לחיזוק היהדות וחינוך על טה"ק). שלג-ה. שמב-ג ("הקהל" ומתן תורה מורים על אחדות בני ישראל, וכולל את הנשים). שסב-ג. שצו-ח (להקהיל מחדו"מ ולהביאם לבהמ"ק).

כח רעו. רצג (אפי' חכמים גדולים).

## אגרות מלך

- ח"א -

ז (הדגשת החינוך במצות "הקהל"). ז (כשאין מלך - קורא המנהיג). נה (נקהלים מגדול ועד קטן והקריאה דווקא על ידי מלך, שממשיך קב"ע. בזמה"ז חובת כל רב ומנהיג). קט (באיזה גיל הם "הטף" הבאים לביהמ"ק). קיג (ישנו

## תוכן קצר

תשמ"ט:

5 (פעולה נמשכת באופן נעלה יותר) 6 (שייכות לר"ה. "הקהל" עם רבותינו נשיאינו). 8 (בגאולה העתידה יהי "הקהל" בשלימות) 11. להמשיך ה. לאח"ז. 18 (בכוחות הנפש).

## ספר המאמרים

תשמ"א

207 (נק' שנת הקהל ע"ש מצות הקהל בתחילת השנה). 221 (השפעה על כל החיים. הדיוק "כאילו שמעה מפי הגבורה בסיני").

תשמ"ב

8 (עי"ז - אחדות ישראל והקב"ה חד ממש, נפעל ע"י ענין השופר).

תשמ"ז - תנש"א

282 (מורה על התאחדות דוגמת יחיד לגבי אחד). 283 (בשנת הקהל התקבצות באופן של אחדות ישראל). 294 (שנת השמינית, שומר ההיקף) 424 (אחדות ישראל בתכלית השלימות).

שנה זו היא "שנת ה"קהל"; שיעורי תורה ללא התערבות שום ענין כמו מאורעות, פוליטיקה וכיו"ב – הוא ממש הענין ד"ולמען ילמדו ויראו את ה"א"; הטעם שאין עושים זכר ל"הקהל" בזה"ז – שקו"ט בזה; ההוראה מ"הקהל" בפו"מ: לאסוף יהודים ולהחדיר בהם יר"ש; "שנת ה"קהל" יש לה שייכות מיוחדת לנשים – ויש לנצלה בהתאם, לפעול התעוררות בקרב נשי ובנות ישראל.

## היום יום

### שלשלת היחס:

**תשכ"ז** (מעורר להקהיל כל דרושי רבותינו נשיאנו).

**תשמ"א** (מעורר שהשנה שנת הקהל את האנשים והנשים והטף).

**תשמ"ז** (מעורר שהשנה הבעל"ט היא שנת הקהל שתוכנה ישמעו וילמדו גו').

**תשמ"ח** (מעורר שכאו"א ישתתף בפעולות הקהל ע"י דיווח למקום מרכזי כו'. מעורר שבי"ד ניסן יום הולדת הרמב"ם ילמדו בתורתו של הרמב"ם ע"י עריכת כינוסי הקהל).

## מאוצר המלך

ב 154 (להדגיש באופן המתאים שזוהי שנת "הקהל").

ברוחניות. דיוק הלשונות ד"ושמרו לעשות" וגו'). רטז. רכא. רכט (בטחון פועל "הקהל"). רלד ("הקהל" בה"א הידיעה). רלז (החיות בטף). שפה (הקשר (והשוני) לשמיטה). שפז (הוראותיה בכל עת ובכל זמן. על כל אחד להקהיל בזה"ז). תיב (ענינה אחדות ולא פרטים, מדוע דווקא במלך). תיב (הקשר והשוני לשמיטה). תיד (הוראותיה בכל עת ובכל זמן. על כל אחד להקהיל בזמן הזה). תטז (הלשון "שנת" "הקהל"). תטז (עיקרה התוצאה ולא פעולת ה"הקהל" בלבד). תיח (הוראותיה בכל עת ובכל זמן. על כל אחד להקהיל בזמן הזה). תיט (הדגש באנשים נשים וטף וענינם בעבודת האדם). תכה (הדגש באנשים נשים וטף וענינם בעבודת האדם).

- ח"ב -

ס (אנשים נשים וטף משא"כ עוור ופסח, אבל לע"ל קהל גדול ישו בו הנה). קצו (שייעותו לר"ח ניסן). שיח. שכג. תכב (פעולה נמשכת באופן שמוסיף והולך).

## מקדש מלך

- ח"ב -

ד' כסלו תשמ"ח בעת ביקור הרה"ג ר' מרדכי סאוויצקי ז"ל:

372 ב"שנת "הקהל" צריך לפעול לא רק בין ישראל כ"א גם בעולם; הנני מחפש לקשר כל דבר עם "הקהל" שכן









לזכות

## כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

יהי רצון שיראה הרבה נחת מבניו התמימים בפרט,  
משלוחיו, חסידיו, וכלל ישראל - בכלל  
ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו  
וישמיענו תורה חדשה מפיו  
בגאולה האמתית והשלימה  
תיכף ומיד ממ"ש



יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד